

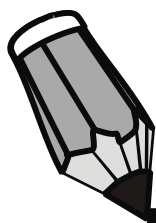
contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

De Genie ondersteunt TNO testweek Bourges Frankrijk

1976-2010
34 jaar

Advertentie

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie-
onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Boxtel, hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland
aooi A. Wever, redacteur
smi M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
sgt1 P. Vogelaar, redacteur
sgt R.J. Davies, redacteur

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683 NS Best
intranet: n.stip@mindef.nl
internet: nstip@onsbrabantnet.nl

Aanleveren kopij:

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail.
Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument.
Meningen en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver
wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt
zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren.
Op grond van de auteurswet kan overname van artikelen en/of
illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij:

Promotor nr. 128 - 2010: vrijdag 28 mei 2010.

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: aooi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss. tel: 0412 - 643574
Penningmeester: aooi M. Curfs
Leden:
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi A.M.M. van Rhee
aooi N. Stip
aooi L. de Vos
smi J.W. Timmermans
smi R. de Vries
smi M.B. Waterreus
sgt1 G. Naves

Ereleden:

J.J. de Wolf
P.M.A. van Dijk
G.M. Beerkens
B.P.M. Oude Nijhuis
J.H. Smit
K.K. Thijssens
C.J. Hamers

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:

- de band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
- de belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het
wapen bevorderen;
- de leden in te lichten over de personele en organisatorische
veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij
het wapen;
- de kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der
Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap:

De jaarlijkse contributie bedraagt €20,00 door een automatische
incasso of middels telebankieren te voldoen bij de aanvang van het
kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap door overschrijving
op postgiro 37.26.500 ten name van de penningmeester van de
VGGO.

Internet:

Webmaster : Aooi b.d. Bernhard Oude Nijhuis
Url: <http://www.vggo.nl>

Commerciële exploitatie:

J.J. Akkerman
Tel: 06 - 53569550

Profilieren in de vorm van publiceren en participeren kan niet
automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

(.)

Inhoud

- 8 Herdenking op de Binckhorst 4 mei 2010
- 11 Genie ondersteunt TNO testweek Bourges -
Frankrijk
- 14 101 NBC Verdedigingscompagnie, veelzijdig,
specialistisch en nog even de enige in zijn
soort
- 16 34e Algemene leden- en jaarvergadering d.d.
11 juni 2010 te Kerkdriel
- 20 Één regimentsblad!?
- 23 SV 2010, een verslag
- 24 Dapperheidsonderscheiding voor Sgt Peter
Koole
- 26 Genisten bij het ISTARbat
- 29 Van “noodvernietigen” naar “vernietigen van
munitie”
- 32 De compagnies sergeant-majoor (CSM) van
Geniecompagnie TFE 11 blik terug
- 35 Nieuwe stafadjutant bij het Instructiepeloton
VTO KMS GN
- 37 Scheveningse bunker is verhuisd naar Vught

(.)

RUBRIEKEN

- 4 Voorwoord
- 5 Redactioneel
- 5 In de volgende Promotor
- 5 Wie ontvangen de Promotor
- 7 De VGGO was present!

(.)

Voorwoord

Hedel 20 juni 2010

Op 11 juni hebben we een zeer gezellige VGOO-Contactdag beleefd. Tevens hielden we de 34e algemene ledenvergadering. Al varende op de Maas aan boord van een schip. We zijn begonnen met het stilstaan bij het overlijden van aoo BD Ad Aanraad en de op 7 september 2009 in Uruzgan gesneuvelde sergeant-majoor Mark Leijssen. Hij was een van onze redactieleden. Het bestuur heeft de nabestaanden gecondoleerd, zorgde voor een indrukwekkend rouwstuk en was aanwezig bij de uitvaart. Uiteraard deden we dat alles namens u.

U kunt het verslag teruglezen in deze Promotor. Tijdens de vergadering heb ik aangegeven wat er goed gaat (bijna alles) maar ook waarover het bestuur zich zorgen maakt. Omdat ik weet dat sommigen dat 'saaie' verslag over zullen slaan, maar omdat ik toch iedereen wil bereiken, herhaal ik hier (deels) dat zorgpunt. Met de hoop dat u er iets mee zult doen. Voor zover het op u van toepassing is uiteraard. Daar gaat ie: "Het einde van het ingezette royeerbeleid lijkt nog niet in zicht. Zestig leden hebben momenteel hun contributie van 2010 nog niet

betaald. Het is onthutsend om te moeten constateren dat we inmiddels te veel leden al hebben moeten royeren. Jong, oud, al vele jaren trouw lid, actief dienend of BD, onderofficier of uitloopofficier; zelfs na een brief, twee e-mails en het stopzetten van het verzenden van de Promotor, wordt er nog steeds geen achterstallige contributie overgemaakt. Wanneer we hen opbelden of aanspraken werd er over het algemeen verbaasd gereageerd en beloofd om dit misverstand onmiddellijk te herstellen. En daarna gebeurde er dan meestal: helemaal niets! Onbegrijpelijk. Het bestuur restte vervolgens niets anders meer dan hen te royeren. Met pijn in het hart dat wel. Ik maak me daarover ernstige zorgen. Niet over de financiële kant van deze zaak. De VGOO is kerngezond en zal dat voorlopig ook wel blijven. Maar ik maak me wel zorgen over het zo onnodig teruglopen van het ledenaantal. En vooral ook om de eronder liggende reden van dit fenomeen. Het lijkt ongrijpbaar maar dit durf ik er wel over te zeggen: dit gedrag is een van de symptomen die blijkbaar hoort bij een steeds individualistischer wordende maatschappij. Het willen behoren bij een groep in welke vorm dan ook wordt steeds onbelangrijker. Omgang met anderen steeds indirecter, soms maken we zelfs alleen nog maar virtueel contact. Hyves vrienden. Velen denken dat dit echte vrienden zijn! Lid zijn van een echte mensen vereniging is niet meer vanzelfsprekend. Want waarom zou ik? Want wat levert mij dat lidmaatschap op? In ons geval is dat het verkrijgen van enkele fraaie Promotors. Ook de deelname aan socials zoals bovengenoemde contactdag is steeds minder vanzelfsprekend. Waar men tegenwoordig maar al te gemakkelijk, misschien zelfs onbewust, aan voorbij gaat is dat het lidmaatschap van de VGOO er voor zorgt dat het genieonderofficierenkorps gezamenlijk een aantal zaken kunt regelen die je als individu eigenlijk niet kunt regelen. We zijn nog de enige vereniging die deze groep vertegenwoordigt! Onderofficiersmesses e.d. zijn allemaal al verdwenen. Namens de genieonderofficiëren oefenen we nu nog regelmatig invloed uit in diverse overlegfora en stichtingen. En belangrijker nog; de VGOO vertegenwoordigt de groep onderofficiëren der Genie, zowel actief dienend als BD, op jubilea, feesten, herdenkingen en uitvaarten. Je kunt (of wilt) daar als individu nooit allemaal zelf bij zijn. Maar iemand die een dierbare collega of familielid verloren heeft, weet als geen ander, hoe enorm de impact is van de aanwezigheid van een prachtig bloemstuk voorzien van linten en van de aanwezigheid van geüniformeerde collega's tijdens de uitvaart of crematie. Zoals bij Mark. En hoewel er leukere bestuurstaken zijn: de VGOO zorgt voor dit collectieve eerbetoon. Maar dat kunnen we alleen doen dankzij onze betalende leden. Deze collectieve representatie is misschien zelfs wel de allerbelangrijkste rol van de VGOO. We zijn 'het gezicht' van het genieonderofficierenkorps. Een gezicht waar we trots op zijn. Want denk deze collectieve mogelijkheid maar eens weg en realiseer je dan wat we als korps verloren hebben. Ineens zijn we als collectief onzichtbaar. En wanneer we dus de steeds verdergaande individualisering waarnemen (inclusief het er zonder schaamte op aan te laten komen om als wanbetaler geroyeerd te worden) dan baart dat mij en het bestuur ernstige zorgen. Maar wat kunnen we er tegen doen? We hebben werkelijk geen idee. Het bestuur zal in ieder geval nog eens goed nadenken wat we kunnen doen om het tij te keren. Misschien kunt u ons daarbij helpen. Ieder idee is meegenomen.

Verder blijft het bestuur zich onverminderd inzetten voor alle leden die wel geloven in de kracht van ons genieonderofficierenkorps. Want alleen dank zij de VGOO-leden kunnen we ons als onderofficierenkorps overal als collectief blijven presenteren. Dus zorg er alstublieft voor dat ook u lid van de VGOO zult blijven en check voor alle zekerheid nogmaals of u niet onbewust ook bij die 60 leden behoort die op ons nare 'things to do'-lijstje staan. Mocht u twijfelen mail dan gerust onze penningmeester (via www.vgoo.nl) en u weet het antwoord binnen de kortste keren. Al vast bedankt daarvoor!

Aooi Joep Beljaars

(.)

Collega's,

Een zeer oplettende lezer heeft het misschien al gezien, de naam van Frans Schiltman staat niet meer bij de redactie vermeld als fotograaf in het colofon. Het is geen geheim meer dat Frans de functie van Regimentsadjutant(RA) overneemt van Cees van Vessem. En de functie als RA is niet te combineren met fotograaf van de VGGO. Hierdoor gaan wij onze fotograaf missen. Om dit

gemis te compenseren wil ik u oproepen om uw mooie foto's ter beschikking te stellen aan de redactie. Nee, geen foto's van uw vriendin, echtgenote of kinderen, maar aan de Genie gerelateerde beelden, gemaakt tijdens een oefening of uitzending waar dan ook ter wereld. Als redactie zijn wij altijd op zoek naar foto's om artikelen te ondersteunen, want soms vertelt een foto meer dan een A4 met tekst. Heeft u trouwens ambities om onze "hoffotograaf" te worden, neem dan contact op met Nico Stip, hij kan u daarover meer informatie verstrekken.

Het is weer een PROMOTOR geworden vol nieuws en/of feiten die al wat langer geleden hebben plaats gevonden. Zoals een interview, door Gerrit Beerkens, met Sgt Peter Koole die nogmaals zijn verhaal verteld en bijna 2 jaar later nog precies kan verwoorden waarom hij de dapperheidonderscheiding heeft ontvangen. Ook heeft Gerrit zijn taak als razende reporter meteen waargemaakt door de nieuwe C-Instructiepeloton VTO KMS GN (C-ABOO) zichzelf te laten voorstellen.

De volgende PROMOTOR wordt weer een themanummer, geheel in het teken van Force Support. Denkt u hieraan een bijdrage te kunnen leveren, schroom niet, schrijf en neem contact op met mij, zodat wij het kunnen plaatsen in het themanummer.

Rest mij u veel leesplezier te wensen en een prettige vakantie.

Toine v Boxtel

Hieronder een overzicht van een aantal onderwerpen die u in de volgende Promotor kunt verwachten.

- Oefening "Orange Spring" Noorwegen
- Compound doctrine
- Onderzoek militaire operationele infra
- GWW-verkenningen
- Vervanging hijskranen
- Misschien wel uw reactie op één van de artikelen
- Berichten uit "de Zandbak"
- "Tipje van de sluier opgelicht" door het Kenniscentrum OTCGenie

(.)

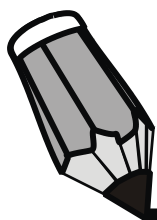
Wie ontvangen de Promotor:

- Leden van de VGGO
- Directie Dienst Vastgoed Defensie (DVD)
- Commando Landstrijdkrachten te Utrecht
- 13 Gemechaniseerde Brigade te Oirschot
- 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte
- 11 Luchtmobiele Brigade te Schaarsbergen
- Operationeel Ondersteuning Commando Land te Apeldoorn
- 11 Pantsergeniebataljon te Wezep
- 41 Pantsergeniebataljon te Oirschot
- 101 Geniebataljon te Wezep
- Genisten in de uitzendgebieden
- Defensie Materieel Organisatie (DMO) te Den Haag
- Koninklijke Militaire School te Weert
- Opleidings en Trainings Centrum Genie te Vught
- Aspirant Beroeps Onderofficiers Opleiding te Vught
- Regionaal Militair Commando's
- Paresto

(.)

(.)

Advertentie

26 MEI FLO GERRIT BEERKENS

Omringt door collega's en familie heeft ons erelid Gerrit Beerkens in het huis van de Genie afscheid genomen van de actieve dienst. Joep Beljaars heeft samen met Toine van Ooijen de vereniging vertegenwoordigd en Gerrit een mooi kistje wijn met

toebehoren overhandigd. Van zijn collega's kreeg Gerrit in ieder geval een plantenbak vol geraniums, zodat hij tenminste "achter de geraniums" kan gaan zitten. Maar Gerrit kennende, gaat dat niet gebeuren. Gerrit heeft aangegeven dat hij voor de VGGO als journalist VGGO-leden wil gaan interviewen en daar mooie artikelen over schrijven en zo de VGGO-leden te blijven informeren over het wel en wee van de genieonderofficier. Maar nu weer even terug naar de receptie. Als verrassing stond in de grote tent, die er nog stond van de wapendag, zijn band "Blues Mania" te wachten zodat hij op zijn mondharmonica een partijtje mee kon blazen. Een geweldig swingend slot van deze receptie. Gerrit, veel gezondheid en geluk toegewenst en we hopen als VGGO nog lang van je diensten, als journalist en meer, gebruik te maken.

29 APR ZILVEREN MEDAILLE SM J.W. TIMMERMANS

Op 29 apr 2010 heeft smi J.W. Timmersmans uit handen van Kolonel de Vries de zilveren medaille ontvangen. Op het Kolonel Sedee plein stond een groot deel van de eenheid aangetreden en onder het toezien oog van familie, vrienden en genodigden werd de jubilaris daarna in het zonnetje gezet. Aansluitend was de receptie in de Krater waar de jublaris uit handen van Toine v Ooijen namens de VGGO een cadeau overhandigd.

18 JUNI CERTIFICAATUITREIKING SV OON GN 2010

Op 18 jun 2010 is het dan zover, er staan weer 8 collega's (Craig Amade, Mario Bauer, Johan Brandenburg, Martijn Cantelberg, Jochem van der Harst, Thijs Heijnen, Marc Reuzel en Julian Straub) gereed om na 13 weken noeste arbeid de aange-reikte informatie te gaan gebruiken op hun (nieuwe) functie.

Onder het genot van een drankje, een hapje en diverse toespraken wordt aan alle cusisten het certificaat uitgereikt d.z.v. C- O&T ehd Sappeurs de Maj Wols.

De 3 instructeurs (Kap Alex Berding, Sm Jan-Willem Timmermans en de Aoo Toine van Ooijen) worden namens de klas bedankt voor hun inzet ondersteunt met een fles wijn.

Bij de uitreiking waren de voorzitter Joep Beljaars en secretaris Toine van Ooijen aanwezig.

(.)

Op 4 mei jl waren wij, sgtt van den Berg en sgtt Blok aanwezig bij de dodenherdenking in Den Haag bij het soldatenmonument "de Binckhorst". Hierbij vormden wij, onder leiding van de Regimentsadjutant, Adj van Vessem, de erewacht bij het monument.

Herdenking op de Binckhorst 4 mei 2010

Sgtt van den Berg, Sgtt Blok, ABOO 38

Foto: Karel Tubbing

HET SOLDATENMONUMENT "DE BINCKHORST".

Het soldatenmonument de Binckhorst is centraal gelegen in Den Haag in de tuin van kasteel de Binckhorst, naast de vestiging van het Commando Diensten Centrum (CDC), de Binckhorsthof.

Tijdens de mobilisatie in 1939 en de oorlogsdagen in 1940 stonden rond Den Haag 28 zoeklichten opgesteld met als doel in de nacht vijandelijke vliegtuigen op te sporen.

De bemanning van vier zoeklichten, die in de naaste omgeving waren opgesteld, was gelegerd in kasteel de Binckhorst.

Op de vroege morgen van de eerste oorlogsdag (10 Mei) moest een aantal zoeklichten vanuit het kasteel de Binckhorst worden bevoorrad. Drie militairen, sergeant *H. van der Waals*, korporaal *A. van Ginkel* en soldaat *J.J. Froling* verklaarden zich bereid om deze missie uit te voeren. Het was de militairen overigens bekend dat de tocht zou voeren door gebied waar op dat moment al Duitse parachutisten waren geland.

Op weg naar Nootdorp kwam de auto met de drie zoeklichtmilitairen onder vijandelijk vuur te liggen. Zij hebben nog wel teruggevuurd maar de overmacht was te groot. De auto raakte van de weg en kwam in de Vliet terecht. De volgende dag werden de lichamen van de drie militairen geborgen.

Ter nagedachtenis aan deze gebeurtenis is in de tuin van kasteel de Binckhorst het monument opgericht. Het ontwerp is van sergeant *Hugo van Lennep* die zelf aan het einde van de oorlog in februari 1945 op de Waalsdorpervlakte zou worden gefusilleerd.

Elk jaar wordt er bij het monument op 4 Mei een dodenherdenking gehouden.

DE HERDENKING

Wij moesten ons op 4 mei om 18:00 uur melden in de Binckhorsthof van het CDC bij de RA, Adj van Vessem. Na de ontvangst hadden we nog ruim de tijd om ons voor te bereiden op wat we moesten doen en waar precies. In het CDC was een expositie ingericht over de zoeklichtmilitairen waarvoor het monument is opgericht.

Rond 19:30 liepen we met Luitenant-kolonel Boeije naar het monument waar het inmiddels al druk was met bezoekers en werden we als erewacht in de eerste rust bij het monument opgesteld.

Aansluitend opende de overste Boeije met een toespraak de herdenking. Daarna werden er een paar liedjes gezongen door een mannenkoor van ongeveer 80 man dat aanwezig was. Wij werden in de houding gezet en de namen van de omgekomen militairen van de 7^e Zoeklichtafdeling werden voorgelezen. Ook de namen van de omgekomen militairen in Afghanistan werden genoemd. Om 20:00 uur werd voor de omgekomen zoeklichtmilitairen en voor alle omgekomen mensen in de tweede wereldoorlog 2 minuten stilte in acht genomen. Deze stilte werd, ondersteund door het mannenkoor, gevolgd door het zingen van twee coupletten van het Nederlandse volkslied.

Koorzang door het Christelijk Residentie Mannenkoor

Vervolgens werd een herdenkingswoord voor de zoeklichtmilitairen uitgesproken door Brigadegeneraal R. Tieskens. Hierna werd het afdelingslied van de 7^e Zoeklichtafdeling tegen lucht-doelen verteld, gevolgd door de kranslegging.

Taptoe door Fred de Jong

Kranslegging door de Genie

Er werden kransen/bloemen gelegd door of namens o.a.:

- Het Regiment Genietroepen, door de Regimentsadjutant en Brigadegeneraal Tieskens,
- De Gemeente Den Haag,
- Het Medisch centrum Scheveningen,
- Leerlingen van groep 8 van de Groen van Prinstererschool,
- Oud militairen en familieleden van de omgekomen militairen van de voormalige 7e Zoeklichtafdeling.

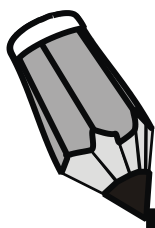
De herdenking werd afgesloten met een defilé, waarbij iedereen nog even kort stil kon staan bij het monument om afscheid te nemen.

Na het verlaten van het terrein van kasteel de Brinckhorst was iedereen welkom in de Binckhorsthof van het Commando Diensten Centrum naast het kasteel voor een kop koffie, waarbij tevens de gelegenheid bestond om de expositie bekijken.

Rond 21:00 uur werd het al aardig rustig en gingen ook wij, een ervaring rijker, naar huis.

(.)

Advertentie

Genie ondersteunt TNO testweek Bourges - Frankrijk

*aooi Frans Schiltman, Kenniscentrum OTC-Genie,
sgt Michiel van de Voort, Instructiepeloton Search, OTE Mineurs*

In week 22 werden in opdracht van de NATO wetenschappelijke testen uitgevoerd in Bourges (Frankrijk). De testen werden dit jaar georganiseerd en geleid door TNO. Twee NLD onderofficieren van de Genie (In-
stropel Search en het Kenniscentrum Gn) hebben de testen ondersteund.

De testen zijn bedoeld om inzicht te verkrijgen in diverse technieken op Search-/ CIED gebied. Aan de landenvlaggen kunt u zien wie er actief deelnamen aan de testen. De uitslagen van de testen komen pas aan het eind van het jaar ter beschikking. Deze worden namelijk wetenschappelijk onderzocht, waarbij alle meetgegevens worden gebruikt om conclusies te trekken.

WAT IS ER ZOAL GETEST

De kabeldetectoren zijn onder de loep genomen door technische en praktische "operators", die door het uitvoeren van diverse testen (op het maaiveld, onder het maaiveld, op hoogtes etc), duidelijkheid proberen te verkrijgen wat nu de echte waarden zijn van de detectie. Wij wilden ook nog weten wat voor ons

de betere detector zou zijn maar we durven ook nog geen echte conclusie te trekken, dus het testen op ons niveau gaat gewoon door.

Ook was er een delegatie van TNO die met behulp van diverse camera's, gemonteerd op een High Tech voertuig, routes in kaart brengt en die routes analyseert op grond van veranderingen in het terrein. De Noorse equivalent van TNO is tegelijkertijd bezig met een Ground Penetration Radar (GPR), die bereiden kan worden ingezet.

Noorse militaire hondengeleiders hebben laten zien dat zij al ver gevorderd zijn in de samenwerking met honden. Ze hebben bijvoorbeeld een hond, die zijn commando's krijgt door middel van een Personal Role Radio (PRR) uitgerust met een camera.

Delegatie TNO High Tech voertuig

De Noorse doghandler instrueert de hond met "oortje"

hond met "oortje"

De camera verzendt zijn beelden draadloos naar de monitor van de doghandler zodat deze precies ziet wat de hond gevonden heeft.

Het meest verbaasd zijn we toch wel door onze Turkse collega's. Deze techneuten hebben een dual sensor detector (metaal en GPR detector) die erg goed en praktisch en daarbij erg licht is. Tevens is de Vallon (Minehound) VMR2 ingezet om te vergelijken met de Turkse detector en hebben we nog wat testen uitgevoerd met de Minehound. Dit is een goede detector die echter niet eenvoudig is. Binnen afzienbare tijd horen of lezen jullie hier meer over.

Op woensdagmorgen zijn we bij een lezing over Route Clea-

Adj Schiltman test de Turkse dual detector

rance geweest van de MBDA fabriek (raketten). Het is goed om te zien dat er door diverse technici hard gewerkt wordt om de veiligheid te verbeteren. Er blijft echter een verschil tussen een technisch goed en een praktisch goed werkend apparaat zodat deze testen erg belangrijk zijn.

Zoals gezegd, resultaten van de testen laten nog op zich wachten. Wel is het zo dat we op deze manier weer ideeën hebben opgedaan om ons werk veiliger en beter uit te voeren.

(.)

de Turkse dual sensor detector

Compactcrane ideaal bij First entry

Na het succes van de 10 ton/meter "Reedyk Compactcrane C3410" komt de firma Reedyk nu met een zwaarder model van 28 ton/meter. Het is nog steeds een compacte machine, maar de prestaties zijn fors toegenomen. Volgens directeur Dirk Reedyk kan de Genie veel profijt hebben van deze goed door-dachte compactcrane, vooral bij een First entry in een missie-gebied: "Hij past in een container of in een Hercules en je kunt hem zelfs onder een Chinook hangen. Zo krijgen de kwartier-makers snel veel hijscapaciteit." Adjudant Willem Kuijs van de Genie ziet veel mogelijkheden voor soortgelijke slim ontworpen machines: "Nu hebben onze genisten alleen maar zwaar hijs-materieel. Maar voordat dit in een mission area gebracht kan worden, hebben we altijd ook al veel hijswerk. Zo'n compacte kraan, of een verreiker, zou ons veel werk uit handen nemen, bijvoorbeeld bij het snel vullen van een Hesco-wall." In een studie pleit de Genie er dan ook voor dat de constructiecompagnieën, naast hun zware materieel, eveneens dit soort 'derde handjes' krijgen om bij een First entry snel ingezet te kunnen worden, of - bijvoorbeeld bij het bouwen van een compound - op die plekken waar te weinig ruimte is voor een grote kraan.

KRACHTPATSER

De compactcrane had de afgelopen Wapendag van de Genie in Vught niet over belangstelling te klagen. De snelle inzetbaarheid, de flexibiliteit en de functionaliteit van de machine werd door velen geprezen. Deze compacte krachtpatser werd dan ook gezien als een welkome aanvulling op het bestaande machinepark. Rij klaar, met alles ingeklapt, blijven de afmetingen

adjudant Kuijs aan de remote control

Container aan de haak

beperkt tot 475 cm lang, 175 cm breed en 198 cm hoog. Maar eenmaal aan het werk komt hij (met de JIB, het verlengstuk op de giek) 32 meter hoog en reikt hij 29 meter ver. Het maximale hijsvermogen is maar liefst 6700 kg. De machine loopt op diesel, maar kan ook - bij het werken in een afgesloten ruimte - op 380 volt draaien. De machinist heeft met de remote control altijd goed en direct zicht op het werk. Hijsen is natuurlijk de eerste job, maar met de bij te leveren hulpstukken kan de kraan een diversiteit aan klussen aan. Zo is er een palletvork en een bak voor een hoogwerker.

Reedyk is een gespecialiseerd en innovatief bedrijf met bevlogen technici. Ieder lid van het Reedyk-team werkt hard aan de ontwikkeling van slimme hydraulische machines. De compactcranes worden geheel in eigen huis ontwikkeld en geproduceerd. Een beetje tot verbazing van Dirk Reedyk zijn er in Europa nog maar enkele andere fabrikanten van compactcranes. Maar in Klaaswaal is men overtuigd van het succes van hun product en hun serviceniveau. Reedyk staat paraat.

Reedyk Hydrauliek BV

Industrieweg 4

3286 BW Klaaswaal

Tel. +31 (0)186-57 2044

Fax: +31 (0)186-57 9017

www.reedyk.eu

info@reedyk.eu

**HOGЕ KWALITEIT EN LEVENSDUUR >>> VEILIG WERKEN >>> MINIMAAL ONDERHOUD >>>
HYBRIDE AANDRIJVING >>> HYDRAULISCHE STEUNPOTEN >>> STABILITEITSBEWAKING >>>
GPS-ONTVANGER EN GPS-MODULE >>> DOORDACHT EN FUNCTIONEEL DESIGN >>> KLEI-
NE AFMETINGEN / GROOT HIJSBEREIK >>> RADIOGRAFISCHE BEDIENING >>> NAUWKEURIG
HIJSWERK >>> RUPSONDERSTEL >>> BETROUWBAAR >>> GELUIDSARM >>> ROBUUST**

101 NBC Verdedigingscompagnie, veelzijdig, specialistisch en nog even de enige in zijn soort

owi Fred de Koff, SMOO 101 NBC Verdedigingscompagnie

NBC-VERDEDIGING & CONSTRUCTIE

Sinds 2003 is 101 NBC Verdedigingscompagnie de specialistische eenheid op het gebied van Chemische, Biologische, Radiologische of Nucleaire (CBRN) verdediging. De compagnie bestaat uit een staf en logistiek peloton, 3 ontsmettingspelotons en een verkenning & detectie peloton. Als hoofdtaak heeft de compagnie natuurlijk het leveren van CBRN verdedigingscapaciteit, maar dit is niet alles.

De ontsmettingspelotons van 101 NBC Verdcie hebben als neventaak constructie. Het verkenning & detectiepeloton heeft nog geen neventaak maar zal te zijner tijd ook CBRN monsternamen in het takenpakket gaan krijgen.

“NBC verdediging”, als je deze kreet laat vallen tijdens een oefening ziet iedereen zichzelf al weer lopen met dat hete pak aan en het masker op het hoofd. Dat klopt, als wij meegaan op oefening, zal er ook wel een CBRN dreiging zijn. Helaas is CBRN nog steeds één van de zaken die bij het militaire optreden kunnen horen. Maar als compagnie doen we meer dan alleen maar CBRN verdedigingscapaciteit leveren.

In 2009 hebben delen van de compagnie deel genomen aan 2 missies. Een ontsmettingsgroep is met 102 Constructiecompagnie mee geweest naar Burundi en een peloton(-) heeft als taskforce verschillende zaken in Afghanistan verbeterd. Beide missies werden uitgevoerd in de constructierol. CBRN speelde tijdens deze missie voor ons personeel geen hoofdrol.

INTENSIVERING CIVIEL MILITAIRE SAMENWERKING (ICMS)

Als compagnie hebben we natuurlijk ook verschillende oefeningen uitgevoerd. Puur militaire, maar ook in samenwerking met de brandweer. De oefeningen met de brandweer stonden in het teken van CBRN. De eerste oefening was een verkenningsoefening in Brabant. Nadat er een (fictief) kernongeval in België plaats had gevonden werd de hulp van ons verkenning & detec-

tie peloton ingeroepen. Een kerncentrale was daar gaan lekken en de radioactieve wolk kwam over Nederland. De tweede oefening stond in het teken van ontsmetten. Bij een bedrijf dat onderzoek doet naar dierziektes, was een explosie geweest en veel mensen hadden in een wolk gestaan die door de explosie was ontstaan. Beide oefeningen zijn als zeer waardevol en leuk ervaren, zowel van onze zijde als die van de brandweer. Samenwerken met de brandweer in een civiele omgeving is toch net weer wat anders dan een puur militaire oefening. De uitvoering is niet zozeer qua taak, maar meer op de wijze van communiceren en commandovoering verschillend.

INTEROPERABILITY

Ook zijn we als compagnie naar Sonthofen geweest. Sonthofen is sinds 2004 al een bekende plaats voor het verkenning & detectie peloton. Dit peloton heeft als taak besmettingen lokaliseren en gevaren identificeren. Het optreden met onze

Fuchs (CBRN voertuig) is gebaseerd op dat van onze oosterburen die heel veel Fuchsen hebben en veel ervaring hebben in de verkenning en detectie van strijdmiddelen. De Duitse ABC schule is gevestigd in deze Duitse stad en een deel van onze functieopleiding wordt ook daar gevolgd. Twee keer per jaar gaat het peloton daar naar toe voor hun training op niveau 2. In 2009 zijn we voor het eerst met de gehele compagnie afgereisd naar deze stad tegen de Alpen om daar een compagniesgeleide oefening te houden waarbij bepaalde CBRN aspecten getraind werden op de Duitse kazerne onder eigen leiding en andere zaken in een oefenterrein in de omgeving.

Ook is er een delegatie van de compagnie naar Canada geweest om een bezoek te brengen aan de NATO oefening PRE-

CISE RESPONSE. Deze jaarlijks terugkerende oefening staat in het teken van trainen met life agents (echte strijdmiddelen). Het doel van het bezoek was om te onderzoeken wat de trainingsmogelijkheden zijn en of we daar met de compagnie onze taak kunnen trainen en nog belangrijker, realistisch het niveau II & III kunnen aftesten. Ook is er in 2009 een vervolg gegeven aan de kennisuitwisseling met Slovenië. Een delegatie van de compagnie is dit keer naar onze Sloveense CBRN collega's gegaan om te kijken naar hun organisatie en middelen. Bij het uitkomen van deze Promotor heeft ook het tegenbezoek van de Slovenen al weer plaatsgevonden.

Ik begon met de zin: 101 NBC Verdedigingscompagnie, veelzijdig en specialistisch. Ik denk dat niets minder waar is. De compagnie ontwikkelt zich en de wereld om de compagnie draait misschien op nog meer toeren. De CBRN toekomst ziet er goed uit en ontwikkelingen volgen elkaar snel op. CBRN is meer dan het masker en het pak, hoewel deze er wel bij blijven horen.

(.)

34e Algemene leden- en jaarvergadering d.d. 11 juni 2010 te Kerkdriel

Aanwezig:

Bestuur: aooi Beljaars, aooi v Ooijen, aooi bd Curfs, aooi v Rhee, aooi Stip.

Ereleden: dhr. Thijssens, dhr. v Dijck, maj bd Beerkens, aooi bd Oude Nijhuis.

Nestor: aoo bd Meissenbergh

Leden: 28

Afwezig met kennisgeving:

Bestuur : aooi Metsemakers, aooi de Vos, aooi Jogems, smi de Vries, sgt1 Naves, Sm Waterreus.

(ere)Leden : Diverse leden (bijlage alleen bij archief).

Agenda:

1. Opening
2. Mededelingen, voorzitter
3. Goedkeuring notulen 33e ALV d.d. 12 juni 2009
4. Hoofdpunten afgelopen verenigingsjaar, secretaris
5. Reacties op het financieel overzicht, penningmeester
6. Verslag kascontrolecommissie
7. Aanstellen nieuwe kascontrolecommissie
8. Nagekomen agendapunten
9. Inventarisatie t.b.v. de rondvraag
10. Bestuursverkiezing; aftredend en herkiesbaar: aooi J. Beljaars, aooi bd M. Curfs, aooi T. v. Rhee, aooi L. de Vos. verkiesbaar: smi J.W Timmermans
11. Pauze
12. Rondvraag
13. Uitslag verkiezing / installatie nieuw bestuur
14. Sluiting

Welkom

Dit jaar is het weer een verrassende contactdag. Binnen de omgeving van ons wapen zijn we vandaag te gast op de Domani, een partyboot die ons middels een twee uur durende vaart richting Heusden brengt en alwaar we onder leiding van een aantal gidsen het stadje bekijken. Onderweg ontmoeten we Jan Mosterd met het museumschip de RV29 die met ons opvaart. Tijdens de heenreis kunnen de dames bovendecks uitwaaien en aan hun kleurenschema werken, de leden hebben benedecks de algemene ledenvergadering. Op de terugweg kan iedereen genieten van een heerlijke bbq die onder leiding staat van onze kok en schipper Frank met zijn personeel.

Nadat bijna iedereen aanwezig is steekt de Domani rond 14.10 van wal met onze VGGOO vlag fier wapperend in de vlaggenmast, onder het gebrom van de motor en de wind heet de voorzitter eenieder van harte welkom met in het bijzonder onze ereleden Piet van Dijck, Karel Thijssens, Gerrit Beerkens, Ben Oude Nijhuis, onze nestor Philip Meissenberg en onze RA Cees van Vessem.

Bij afwezigheid van onze organisator Leo de Vos legt de voorzitter ook het programma van de dag uit. Vervolgens verzoekt hij de leden benedecks te gaan om een aanvang te kunnen maken met de algemene ledenvergadering.

I. OPENING / II. MEDEDELINGEN: (letterlijke tekst voorzitter)

Geachte aanwezigen, welkom op de 34e algemene ledenvergadering van de VGGOO.

Nogmaals (zoals ik ook al deed tijdens het welkomstwoordje bij binnenkomst) wil ik de aanwezige ereleden Thijssens, Beerkens, Van Dijk en Oude Nijhuis verwelkomen. Eveneens welkom aan onze RA Cees van Vessem en onze Nestor Philip Meissenberg. Ook wil ik de aanwezigheid van oud voorzitter Hendrie van Beek noemen. Allen nogmaals hartelijk welkom. 20 Leden hebben ons heel beleefd laten weten dat zij vandaag helaas verhinderd zijn en wensen ons een fijne dag toe. Hun namen liggen ter inzage bij de secretaris. Een van hen, Sjef Hamers heeft me laten weten het bijzonder spijtig te vinden dat hij er vandaag echt niet bij kan zijn. Hij heeft sinds de oprichting van de VGGOO nog nooit een contactdag overgeslagen. Gedwongen door onprettige privéomstandigheden had hij vandaag echter geen andere keus. Hij wenst ons een vruchtbare vergadering en vooral een zeer prettige Contactdag toe.

Het bestuur is ook deze keer niet compleet aanwezig. Evenals vorig jaar zijn Peter Metsemakers, Robert de Vries en Gerben Naves verhinderd. Ook Herman Jogems kan er vandaag niet bij zijn en Leo de Vos, die nota bene deze dag grotendeels heeft georganiseerd, zit momenteel voor dienst in Noorwegen. Ook Maurice Waterreus is op het allerlaatste moment verhinderd. Hij belde me zojuist op dat hij en zijn echtgenote op de A2 met autopech langs de kant van de weg zijn komen te staan en dat hij weggesleept zal gaan worden. Dat is een kwestie van enorme pech hebben dus. Gelukkig Tonio van Rhee die de twee voorgaande contactdagen uitgezonden was naar respectievelijk Minhad en Tarin Kowt deze keer wel van de partij. Tonio fijn om je er weer bij te hebben. Kortom het bestuur is verre van compleet maar wel zo sterk mogelijk aangetreden.

Met de traditionele hamerslag open ik de 34e alg. ledenvergadering.

HERDENKEN OVERLEDEN LID/LEDEN.

Zoals gebruikelijk wil ik allereerst samen met u een moment stilstaan bij het overlijden van een van onze leden en een van

onze redactieleden. Mag ik u verzoeken om samen met mij op te staan?

Op 16 december jl. overleed aoo BD Ad Aanraad. En op 7 september 2009 sneuvelde in Uruzgan ons redactielid sergeant-majoor Mark Leijssen. Hij was slechts 44 jaar.

Het bestuur heeft de nabestaanden namens de leden gecondoleerd en was aanwezig bij de uitvaart.

Laten we samen 1 minuut stilte in acht nemen om Ad Aanraad en Mark Leijssen te gedenken.

DE VERGADERAGENDA.

De agenda van de ALV zal u bekend voor komen. Want die is inmiddels standaard. Of u moet er nog een agendapunt aan toe willen voegen. Iemand?

Niemand heeft een agendapunt. Daarmee komt agendapunt 8 automatisch te vervallen.

Dan beginnen we met de 'Mededelingen van de voorzitter'.

Evenals voorgaande jaren kan ik kort en bondig zijn. Want het gaat nog steeds goed met de VGGO. Hoewel er ook enkele punten van zorg zijn. Daarover verderop meer.

DE PROMOTOR.

U heeft het allemaal kunnen zien. De Promotor is vernieuwd. Althans aan de buitenkant. De lay-out van de binnenkant volgt binnenkort. Nico Stip is al volop aan het ontwerpen geslagen. De Promotor zag er al weer jaren hetzelfde uit dus het werd weer eens tijd voor een facelift. En er was nog een reden om dit juist nu te doen. Zoals ik u vorig jaar al vertelde lukt het John Akkerman nog steeds, ondanks de economische crisis om adverteerders bereid te vinden om in ons blad te willen adverteren. Met de nodige moeite dat wel. In het afgelopen jaar hebben hij en de Regimentscommandant, en de nieuwe voorzitter van de VOG generaal BD Huib van Lent, hun nieuwe samenwerking vorm gegeven. Hij heeft deelgenomen aan het organiseren van het Geniesymposium en aan de Wapendagen in Vught. En daarnaast heeft John samen met hen de Genist (het blad van de stichting Regiment Genietroepen) en het blad Genie (het verenigingsblad van de VOG) geproduceerd. Op soortgelijke wijze zoals hij dat al weer jaren bij ons doet. Voor John, maar ook voor ons is het van belang om de drie onafhankelijke bladen een soortgelijke uitstraling te geven. Om te laten zien dat de bladen samen een soort 'familie' vormen. Dat is nl. enorm aantrekkelijk voor potentiële adverteerders. Zij bereiken door te adverteren in die drie bladen het gehele wapen der genie. En wij geven daarmee het signaal af dat we, tot op een zekere hoogte, met elkaar samenwerken. Dat laatste is overigens in de praktijk zeer beperkt. We zijn en blijven totaal onafhankelijk. Wat we wel afgesproken hebben is dat we qua vormgeving dezelfde uitstraling naar buiten hebben en dat we minimaal een keer per jaar samen afspraken maken over ons communicatieplan. Oftewel: wie welke artikelen probeert te realiseren en om samen afspraken te maken om artikelen beter onderling op elkaar af te stemmen. Ieder in zijn eigen domein en om verdubbelingen trachten te voorkomen. Door die samenwerking is de Promotor onderdeel van een totaalplaatje geworden. Een totaalconcept dat een veel grotere afzetmarkt heeft dan de Promotor alleen. En dus is ook de Promotor daarmee voor John in zakelijk opzicht duidelijk in belang toegenomen. En dat is niet alleen goed voor John maar ook goed voor de VGGO. We houden u op de hoogte.

DE LEDEN.

In de afgelopen jaren hebben we het ingezette royeerbeleid

consequent doorgezet. Dat zijn we immers verplicht tegenover de keurig betalende leden. Helaas heeft het er royeren er toe geleid dat we heel wat leden hebben verloren. Meer dan er aan jonge leden bijgekomen zijn. Voor het eerst sinds jaren zitten we onder magische grens van 500 leden (op 6-6-2010: 487). En het einde lijkt nog niet in zicht. 60 Leden hebben momenteel hun contributie van 2010 nog niet betaald. Het is onthutsend om te moeten constateren dat het zelfs leden betreft waar je het absoluut niet van zou verwachten. Jong oud, al vele jaren trouw lid, actief dienend of BD, onderofficier of uitloopt officier; zelfs na een brief, twee e-mails en het stopzetten van het verzenden van de Promotor wordt er nog steeds geen achterstallige contributie overgemaakt. Wanneer we hen dan ook nog eens opbellen of in persoon aanspreken over de achterstand wordt er over het algemeen verbaasd gereageerd en wordt er beloofd om dit misverstand onmiddellijk te herstellen. En daarna gebeurt er dan meestalwederom helemaal niets. Onbegrijpelijk. Het bestuur rest vervolgens niets anders meer dan hen te royeren. Met pijn in het hart dat wel. Ik maak me daarover ernstige zorgen. Niet over de financiële kant van deze zaak. De VGGO is kerngezond en zal dat voorlopig ook wel blijven. Maar ik maak me wel zorgen over het onnodig teruglopende ledenaantal. En daarnaast ook om de eronder liggende reden van dit fenomeen. Het lijkt ongrijpbaar maar dit durf ik er wel over te zeggen: dit gedrag is een van de symptomen die blijkbaar hoort bij een steeds individualistischer wordende maatschappij. Het blijkt een maatschappelijk probleem te zijn. Het willen behoren bij een groep in welke vorm dan ook wordt steeds onbelangrijker. Omgang met anderen steeds indirecter, soms maken we zelfs alleen nog maar virtueel contact. Hyves vrienden. Velen denken inmiddels dat dit echte vrienden zijn! Lid zijn van een echte mensen vereniging is tegenwoordig niet meer vanzelfsprekend. Waarom zou ik? Want wat levert mij dat lidmaatschap op? Het liefst meetbaar in direct tastbare zaken uiteraard. In ons geval is dat het verkrijgen van enkele fraaie Promotors. Ook de deelname aan socials zoals deze contactdag is steeds minder vanzelfsprekend. Kijk maar om u heen. Waar men tegenwoordig maar al te gemakkelijk, misschien zelfs onbewust, aan voorbij gaat is dat het lidmaatschap aan de VGGO er voor zorgt dat je als collectief een aantal zaken kunt regelen die je als individu niet kunt doen. Het collectief 'trotse onderofficieren der Genie' in dit geval. We zijn nog de enige vereniging die deze groep vertegenwoordigt! Onderofficiersmesses e.d. zijn allemaal verdwenen. Namens de genieonderofficieren oefenen we invloed uit in diverse overlegfora en stichtingen. Maar veel belangrijker nog, de VGGO vertegenwoordigt de groep onderofficieren der genie, zowel actief dienend als BD, op jubilea, feesten, herdenkingen en uitvaarten. Je kunt daar als individu nooit allemaal bij zijn. Maar iemand die een dierbare collega of familielid verloren heeft weet als geen ander hoe enorm groot de impact is van de aanwezigheid van een prachtig bloemstuk voorzien van linten en van de aanwezigheid van geüniformeerde collega genieonderofficieren tijdens de uitvaart of crematie. En hoewel er leukere bestuurstaken zijn: de VGGO zorgt voor dit eerbetoon. Dat kunnen we doen dankzij onze leden. Dit is een erg belangrijke rol van de VGGO wanneer je het mij vraagt. Misschien zelfs wel de allerbelangrijkste rol van de VGGO. We zijn 'het gezicht' van het onderofficierskorps. Een gezicht waar we trots op moeten zijn. Want denk deze collectieve mogelijkheid maar eens weg en realiseer je dan wat we als korps verloren hebben. En wanneer we dus een duidelijk waarneembare trend van persoonlijke vervlakking en een steeds verdergaande individualisering waarnemen, waarbij het blijkbaar zelfs geen probleem blijkt te zijn wanneer je je zonder gezichtsverlies bewust laat royeren als wantbetaler, dan baart mij en het bestuur dat ernstige zorgen. We hebben het er al veel (te veel?) over gehad. Maar wat kunnen we er tegen doen? We hebben werkelijk geen idee. Wij gaan als bestuur in ieder geval nog eens goed nadenken wat we nog meer zouden kunnen doen om het tij te keren. Mis-

schien kunt u ons daarbij helpen. Ieder idee is meegenomen.

Evengoed, hoe naar dit fenomeen ook is, het bestuur blijft zich onverminderd inzetten voor de leden die wel geloven in de kracht van het collectief. Dank zij hen kunnen we ons als onder-officiëren nog steeds met opgeheven hoofd blijven presenteren waar en wanneer dat nodig is. En gelukkig waarderen zij de Promotor en genieten zij op een dag als vandaag van de contactdag die speciaal voor hen en hun partners is georganiseerd.

HET BESTUUR

Het lukt prima om de vereniging te besturen. De vele uitzendingen en de uitdagende banen die de bestuursleden hebben maken het nog regelmatig lastig om alles even effectief af te dekken. Toch is ons dat ook in het afgelopen jaar voor 100% gelukt. We hebben daarom ook niet van onze (BD) leden gebruik hoeven te maken. Een suggestie zoals we die vorig jaar hebben besproken. Ook heb ik geen klachten gehad over Toine van Ooijen, die mijn taken tijdens mijn uitzending waargenomen heeft. Sterker nog; ik weet dat hij het uitstekend gedaan heeft! Toine, enorm bedankt daarvoor! Graag een groot applaus voor Toine <een daverend applaus volgt> Zo dadelijk staat de bestuursverkiezing weer op de agenda. En tussen de herkiesbaren staat ook een nieuwe naam: Sm Jan Willem Timmermans. Omdat er niemand aftreedt is er eigenlijk geen vacature in het bestuur. Toch willen we graag van zijn aanbod om bestuurslid van de VGOO te worden gebruik maken. Waarom? Op de eerste plaats omdat we niet iedere dag verrast worden door collega's die zich aanbieden om in het bestuur plaats te nemen. En daarnaast omdat wij verwachten dat er in de nabije toekomst mogelijk wel een vacature of zelfs enkele vacatures zullen gaan ontstaan. Die we zo meteen op kunnen vangen. De statuten schrijven wel een minimum aantal bestuursleden voor (5) maar geen maximum. Dus ook de statuten staan het toe. Maar uiteraard kan het alleen maar met instemming van de ALV. Dus uw stem is vandaag nog waardevoller dan anders. Uiteraard hoopt het bestuur hoopt dat u met deze handelswijze in zult stemmen.

III. NOTULEN 33e Algemene ledenvergadering

De vz vraagt of er nog bemerkingen zijn m.b.t. de notulen die in de Promotor hebben gestaan. Er zijn geen bemerkingen waarna het verslag wordt geaccordeerd en ondertekend door de vz.

IV. HOOFDPUNTEN AFGELOPEN VERENIGINGSJAAR, SECRETARIS: (letterlijke tekst secr)

Het voorliggende verslag geeft een beeld van de verenigingsactiviteiten in de periode 13 jun 2009 t/m 11 jun 2010. In onderstaande volgorde wil ik in het kort met U deze periode beschouwen:

ALGEMENE LEDENVERGADERING:

De jaarvergadering werd afgelopen jaar gehouden in de sfeervolle omgeving van het Kumpulan Bronbeek te Arnhem. De JV was een onderdeel van onze jaarlijkse contactdag.

In aanwezigheid van o.a. onze ereleden en leden is de vergadering goed verlopen. Na de verkiezingen zijn 4 bestuursleden herkozen, en op het eind van de vergadering werd symbolisch de voorzittershamer overgedragen van Joep naar Toine, die vanwege de uitzending van de vz de komende periode zal optreden als wvd voorzitter.

De dames hadden dit keer een gekleurd programma, zij werden op de hoogte gebracht van allerlei kleding adviezen die vooral met kleuren en vormen te maken hadden. Als afsluiting werd er een heerlijk Indisch buffet geserveerd.

BESTUUR:

De hektiek van de afgelopen jaren zet zich ook nu voort binnen het bestuur, door de drukke programma's en individuele uitzendingen is het bestuur eigenlijk nooit meer compleet. Toch heeft het bestuur kans gezien om zo goed mogelijk te blijven communiceren middels 2 dagelijks bestuursvergaderingen s' avonds en 3 bestuursvergaderingen met beperkte bezetting. Terugkerende onderwerpen zijn;

De PROMOTOR incl. ontwikkelingen m.b.t. de lay-out en acquisitie, financiële middelen, wanbetalers van de vereniging, communicatie o.a. de website en bereiken van onze leden in de breedste zins des woords, ledenadministratie.

UITDRAGEN VGOO:

Om de herkenbaarheid te vergroten en uit te dragen zijn bestuursleden van de vereniging aanwezig geweest bij diverse activiteiten en vergaderingen van o.a. de stichting vrienden van het Regiment Genietroepen, werkgroep geschiedschrijving, stichting historische genieverzameling, Regiments traditieraad, redactie van de Genist en met een stand op de wapendag.

AANWEZIGHEID EN ATTENTIES BIJ DIVERSE ACTIVITEITEN:

Het bestuur heeft de vereniging in het afgelopen jaar bij vele activiteiten en happeningen vertegenwoordigd en hebben zij onze doelstellingen uitgedragen. Zij waren aanwezig bij FLO, medaille-uitreikingen, certificaatuitreikingen en aanmeren van onze aspirant collega's, BA en C overdracht, certificaatuitreiking van de diverse loopbaan opleidingen en passing-out KMS.

Ook bij minder vrolijke activiteiten was de VGOO present, o.a. bij het afscheid na het overlijden van onze collega en lid van de redactie Mark Leijzen op 7 sep 2009 en dhr. Aanraad op 16 dec 2009.

AFSLUITING

Hoewel de druk hoog blijft en de bestuursbezetting niet altijd maximaal is, zijn we toch in staat geweest om de vereniging op het juiste spoor te houden en hebben we onze doelstellingen kunnen uitdragen, zodat ook onze korpsgeest voort blijft gaan en onze tradities behouden blijven, wat juist in deze tijd erg belangrijk is en blijft.

V. REACTIES OP HET FINANCIËEL VERSLAG, PENNINGMEESTER:

Het financieel verslag van 2009 en de begroting 2010/2011 zijn ter inzage voor de leden, die na een kritische blik geen vragen hebben.

VI. VERSLAG KASCONTROLE COMMISSIE:

Kap bd Touw leest het verslag voor van de gehouden kascontrole die heeft plaatsgevonden op 19 mei 2010.

De kascontrole commissie complimenteert de penningmeester voor het inzicht in de administratie over 2009 en heeft het niet nodig gevonden om aanbevelingen te doen.

VII. AANSTELLEN NIEUWE KASCONTROLECOMMISSIE:

Aooi Slingerland zal als lid vervangen worden door maj Janse. De commissie is dan als volgt samengesteld: kap bd Anton Touw, maj D. Janse en de aooi bd Paul Ruijs.

VIII. NAGEKOMEN AGENDAPUNTEN: geen

IX. INVENTARISATIE RONDVRAAG: geen

(.)

X.BESTUURSVERKIEZINGEN:

Voor de verkiezingscommissie zijn 3 leden benodigd waarvan 1 voorzitter. Ook nu weer is ons vaste commissielid kap bd Henk Schuurs de eerst aangewezen. Hij wordt ondersteund door T. van Wensveen en W. Kerkhof.

Dit jaar zijn 4 leden aftredend en herkiesbaar, en is de voorzitter opnieuw herkiesbaar. Daarnaast is er 1 nieuw bestuurslid kiesbaar. M.b.v. de inschrijffijst en stembriefjes gaat de commissie voortvarend aan de slag en zijn vervolgens in staat om dit vliegenvlug te regelen.

XI. PAUZE:

Door het schijnbaar lekkere weer en het idee dat onze dames boven op ons wachten is er eigenlijk geen echte pauze maar vliegt de vergadering er in sneltreinvaart doorheen.

XII.RONDVRAAG: geen

XIII.INSTALLATIE NIEUW BESTUUR:

Na de snelle actie van de verkiezingscommissie neemt voorzitter Henk Schuurs het woord. Na een korte uitleg over het op juiste wijze van invullen van de stembriefjes geeft de voorzitter aan dat iedereen herkozen is incl. de functie als voorzitter, daarnaast is ook het nieuwe bestuurslid gekozen. Voorzitter Joep Beljaars bedankt Henk en zijn team voor hun "opgeofferde" pauze tijd en vervolgens stelt hij het nieuwe bestuurslid Jan-Willem Timmermans voor en reikt aan hem de bestuursspeld uit.

XIV.SLUITING:

Na deze snelle vergadering sluit de voorzitter rond de klok van 15.30 uur de vergadering. Vervolgens mengen de leden zich weer tussen hun partners boven en onderin de boot. Ondertussen vaart de RV29 nog steeds langs. Bij aankomst op de steiger in Heusden bedacht ik me even dat het nu handig zou zijn geweest iedereen op te laten stellen om ze vervolgens te verdelen en mee te geven met een gids, het is uiteindelijk onder de dircatieve leiding van Nico Stip toch nog allemaal goed gekomen. Na de leuke en voor een aantal interessante rondwandeling waarbij sommigen toch even moesten gluren, nee we noemen geen namen en een snoepke hebben gekocht bij ons oud collega Huub Keulers keren ze allemaal rond de klok van 17.45 uur terug op de boot.

Onder het genot van een terugkerend zonnetje geniet iedereen van het buffet met bq wat bovendeaks aan de man wordt gebracht en gebakken door kok en schipper Frank. Rond 20.00 uur meren we weer aan in Kerkdriel en na het afscheid nemen van de leden, en een afzakkertje van een paar bestuursleden wordt de VGGO vlag weer gestreken, en kunnen we weer terugkijken op een schitterende contactdag 2010.

Voor gezien en akkoord

De voorzitter

De secretaris

J. Beljaars

A. v. Ooijen

Adjutant

Adjutant

Bijlagen:

1.Presentielijst 34e ALV	(alleen t.b.v. archief)
2.Financieel verslag 2009 / begroting 2010/2011	idem
3.Procesverbaal stemcommissie	idem
4.Verslag kascontrole commissie	idem

Één regimentsblad!?

Een reactie van de voorzitter van de VOG, BGen bd Huib van Lent, en de voorzitter van de VGGO, Adj Joep Beljaars op ingezonden brieven van SMI Marco Smulders en Kol Martin Wijnen.

ÉÉN VAKBLAD GENIE

Smi Marco Smulders is werkzaam als STOO GN bij de sectie G2 van de luchtmobiele brigade. Door deze open brief wil hij een signaal afgeven aan alle genieverenigingen, lezers, redacteurs van onze vakbladen: de "PROMOTOR", "GENIE", "GENIEUWS" en "GENIST".

Tradities zijn voortgekomen uit ideeën

Als genist loop ik me al een hele tijd te verbazen over de grote hoeveelheid aan vakbladen binnen ons bedrijf. Het moet toch heel wat manuren kosten om al deze bladen steeds weer te vullen met vaktechnische, interessante en doelgroepgerichte informatie.

Is het niet zo, dat we het allemaal erg druk hebben en er te weinig tijd en personeel is, om te kunnen voldoen aan al het gestelde binnen onze vredesbedrijfsvoering?

Dit bij elkaar opgeteld vind ik dat het tijd wordt om de vakbladen binnen ons wapen tegen het licht te houden en er nieuwe ideeën op los te laten om een nieuwe traditie te laten ontstaan.

Waar dit alles toe moet leiden

Ons mooie Wapen der Genie heeft behoefte aan een vakblad, één waarmee we naar een ieder uitdragen waar de Genie voor staat. Een vakblad van, voor en door genisten waarin eenieder zijn verhaal, zijn informatie of zijn ongenoegen kwijt kan. Maar vooral een vakblad waarin de genist zichzelf herkend als ware het blad speciaal voor hem geschreven. Het moge duidelijk zijn dat dit vakblad een must is voor eenieder die niet werkzaam is binnen de Genie. Hier beleeft de niet-genist wat hij mist. Dus naast een vakblad ook nog een uithangbord voor ons wapen.

Hoewel een vakblad niet in verhouding staat tot andere tradities zoals het mineurslied, brandewijn of de marketenster krijg ik een erg goed gevoel van dit idee. U ook? Ik voel een mooie traditie ontstaan uit dit idee. U ook?

Uiteraard hebben de verenigingen van genie-officieren en genie-onderofficieren hier een belangrijke stem in, daar de vakbladen het gevoel en verbondenheid van deze doelgroepen weergeven. Dat we niet van vandaag op morgen een nieuw vakblad hebben liggen pen weergeven. Kan het gevoel van de doelgroepen: officier, onderofficier, manschappen en veteraan niet individueel worden weergegeven in één vakblad? Mijn inziens wel, sterker nog, het geeft een grotere verbondenheid voor datgene waar we voor staan. Wij van de Genie, ik de genist.

Hopende op uw positieve en/of negatieve reacties.

Met geniegroet,
SMI Marco Smulders
M.Smulders.01@mindef.nl

Gescheiden opmarcheren, één doel

Het Wapen der Genie kenmerkt zich van werking door de rangen heen. De wederzijdse kennis en vakmanschap op de verschillende belangrijke rol gespeeld. Daarom voelen we een sterke verbondenheid en delen we w brandewijn en onze marketenster. SMI M verwezen.

De VOG en de VGGO steunen de regim Toch wil dat niet zeggen dat je alles op é bestaat immers dat met het zoeken naar waardevolle aspecten verloren gaan. De gespeeld bij eerdere discussies binnen d onze eigen doelgroep met haar eigen kw lingen van beide verenigingen zijn erop g verbondenheid te bevorderen. Onze peri middel om daaraan op eigen wijze invull

De argumenten van SMI Marco Smulder wel hout. Onze lezers moeten breed ken gen binnen ons wapen Maar het één hoe van Genie en Promotor werken efficiënt i in beide bladen kunnen verschijnen. Ook in deze samenwerking. Genist verschijnt periodieken van de beide verenigingen d lezer krijgt hiermee jaarlijks een totaalp naast specifieke doelgroepgerichte inform nu ook tot uiting in de nieuwe opmaak v stijl uitstralen. Een prachtig resultaat d verenigingen en vooral aan onze leden. Of, zoals onze Oosterburen zo treffend f schlagen!"

Met geniegroeten,
Huib van Lent
Joep Beljaars

reiken!

oudsher door een uitstekende samen-
zijdse afhankelijkheid van veelal techni-
schillende niveaus heeft daarbij altijd een
we binnen het Regiment Genietroepen
vaardevolle tradities als het mineurslied,
Marco Smulders heeft hier ook al naar

entsgedachte daar waar ze kunnen.
én hoop moet gooien. Het gevaar
de 'grootste gemene deler' andere
ze overweging heeft een belangrijke rol
le VOG en de VGGO. We hebben ieder
raliteiten en interesses. De doelstel-
gericht saamhorigheid en onderlinge
odiekken Genie en Promotor zijn een
ng te geven.

s en Kol Martin Wijnen snijden natuurlijk
nis kunnen nemen van alle ontwikkelin-
eft het ander uit te sluiten. De redacties
samen waardoor geschikte artikelen
het blad 'Genist' verdient een plaats
twee maal per jaar en completeert de
ie vier keer per jaar verschijnen. De
kkt van bredere regimentsinformatie
matie. Het samenwerkingsverband komt
n de periodieken die alle drie dezelfde
recht doet aan het Regiment, beide

ormuleren: "Getrennt marchieren, vereint

Geachte redactie van "Genie", beste sergeant-majoor,

Bij deze wil ik mijn steun betuigen aan het voorstel van Sergeant-Majoor Marco Smulders om genie-breed tot één vakblad te komen. Ik mag wel zeggen dat ik het met zijn voorstel hartgrondig eens ben. Al in mijn tijd als Commandant 11 Pantsergeniebataljon heb ik dit aanhangig gemaakt binnen de genie (genieraad, gesprekken met deze en gene), maar moest constateren dat nog niet iedereen aan samenvoeging van de vakbladen toe was. Voor een deel betrof dat overigens oud zeer; een poging om samen - als onderofficieren en officieren - verder te gaan, was een heel aantal jaren eerder mislukt. Wél is in die tijd het idee om eens een proefnummer te maken van een gezamenlijk magazine, "De Genist", geboren. Maar volgens mij zijn we niet verder gekomen dan twee nummers en heeft dit idee geen vervolg gekregen. We zijn nu een aantal jaren verder en als uit het onderofficierskorps een handreiking komt, acht ik de tijd rijp om door te pakken.

Waarom één genie-vakblad? Los van de argumenten die Sergeant-Majoor Smulders aandraagt, zie ik er nog wel wat. In de eerste plaats sluit één vakblad perfect aan bij het feit dat we er trots op zijn van één Regiment Genietroepen deel uit te maken. Dit komt de consistentie van het uitgedragen geluid alleen maar ten goede. Het versterkt de band die we allen - onderofficieren en officieren, actief dienenden, reservisten, bd-ers - met ons Wapen hebben.

Daarnaast kun men zich de vraag stellen of categoriaal onderscheid voldoende reden is voor twee of meer vakbladen. Wat mij betreft is het antwoord nee. Schrijven we geheime zaken in onze "eigen" blad. Ik mag hopen van niet, want we lezen elkaars bladen toch wel. Zou het dan zijn omdat we de artikelen in elkaars bladen niet interessant vinden? Als ik voor mezelf spreek, boeien me ook niet alle artikelen in "Genie" en lees ik dat wat me interesseert. Sterker nog, zo lees ik ook de "Promotor" mocht ik hem in handen krijgen; sommige zaken zijn interessant, andere veel minder. Dat zal ook zo zijn als we alle artikelen in één blad plaatsen.

En dan nog een invalshoek vanuit mijn positie als officier (ver) buiten het wapen geplaatst: ik zou graag de ontwikkelingen binnen het gehele genieveld vernemen (operationele onderdelen, scholen, kenniscentrum, DVD, etc.) om dat te kunnen doen wat we als Wapen tot nu toe zo sterk heeft gemaakt, namelijk kijken wat je voor het wapen kunt betekenen in voorkomend geval. Vanuit diezelfde invalshoek heb ik er overigens nog wel één: ben je benieuwd naar je medegenisten, dan zijn 'de bladen' een mooie bron van informatie over wie zit waar. En voor mezelf sprekend, mijn nieuwsgierigheid houdt niet op bij de categorie officieren.

Dus: samenvoegen van alle bladen om te komen tot één vakblad? Ja, en wat mij betreft zo snel mogelijk. Bovendien spreek ik dan meteen de verwachting uit dat het geheel beter wordt, nog beter wordt, dan de som der spreekwoordelijke delen.

Met geniegroet,

Kolonel Martin Wijnen
Auditeur Leergang Topmanagement Defensie
mh.wijnen@yahoo.com

VG00-CONTACTDAG 2010

In maart was het zo ver, de secundaire vorming(SV) 2010 ging van start bij de sappeursschool te Vught. Drie instructeurs die acht leerlingen naar een hoger niveau brengen om een functie te kunnen vervullen in de rang van sergeant-majoor.

Dit was de eerste SV die gegeven is volgens competentiegericht lesgeven. We konden ons zelf verdiepen in de verschillen de onderwerpen tijdens de cursus en natuurlijk veel zelf doen om die verdieping te krijgen. Tevens konden we onze eigen competenties verhogen, zoals communicatie, door verschillende presentaties te geven, bevelen en bijlage EE te schrijven.

Er waren een aantal hoofdonderwerpen zoals de analyse-methode "OATDOEM" en TBM. Door verschillende casussen "MUSANGU" 1 t/m 5 werden deze onderwerpen volledig uitgewerkt door de verschillende syndicaten in de klas. De casussen waren: Voorbereiding inzet, Deployment, Jaarplan, Bouwen van een base, Redeployment en er waren 2 tussencasussen: "Steel", "Safeguard".

Tevens zijn we op bezoek geweest bij 41 Pagnbat en 413 Pagnacie in Oirschot. Daar hebben we gekeken hoe de bataljon- en compagniestaf werkt en hoe deze georganiseerd is. Ook hebben we een bezoek gebracht aan DVVO, Manoeuvreschool, OCVust, Mineurschool en Bruggenschool. We hebben ook een paar buitenopdrachten gehad, namelijk: Freedom Of Movement (FOM)- bruggen in de buurt van Elst aan de Neder-Rijn, waar we een overgang moesten plannen en een Battlefieldtour op de Grebbeberg, waar we de relatie legden tussen toen en nu, qua commandovoering en mentale/fysieke component. En natuurlijk ontbrak ook "Battice" niet. Daar voerde we een TOZT (Tactische Oefening Zonder Troepen) uit over het verdedigende gevecht, krijgshistorie en vorming. De buitenopdrachten waren goede afwisselingen na de vele uren in het klaslokaal.

Natuurlijk waren er ook vele sprekers over van alles en nog wat. Ik noem er een aantal: SSR Burundi, OTC-Genie, AASLT (GN), OOCL, C-IED, Stafadj, Smoo, etc. Teveel om op te noemen, maar allemaal waren het goede aanvulling op het lespro-

gramma. Natuurlijk waren sommige erg algemeen en niet geënt op de Genie, maar wel zeer interessant. Veel sprekers kwamen voor een bepaald onderwerp die van toepassing was voor de casus die op dat moment liep. Hierdoor kregen we op het juiste moment de juiste informatie om de casus "aan te vallen" met OATDOEM.

De klas vulde elkaar goed aan met hun verschillende achtergronden. We hebben heel veel het OATDOEM uitgevoerd en hebben zelf een nieuwe uitleg gemaakt van het OATDOEM: Opdracht Als Totaal Doorgronden Op Één Manier. Natuurlijk hadden we ook de klas uitspraken: "SA zoeken", " ...zeg maar" en MEVTO verandert naar MEODTAO. En na het aan horen van de stoere verhalen van medeklasgenoten, want ja, we zijn allemaal rond de veertig op één na, zijn we allemaal gereed om terug te gaan naar het eigen onderdeel. We gaan allemaal terug met een goed gevulde rugzak met de verdieping van deze cursus. Daarom wil ik namens de klas de instructeurs, sprekers en alle andere personen die meegeholpen heeft aan deze cursus hartelijk bedanken voor hun bijdrage.

(.)

GOEDEMIDDAG ALLEMAAL

Het zit er bijna op en als het goed is vliegen we 12 juni naar Napels, een dag debriefen, kijken of het allemaal nog op de rails staat in de bovenkamer, en dan 14 juni vliegen op Eindhoven. Nu weet ik uit ervaring dat iedereen staat te trappelen om naar Eindhoven te komen maar Nederland moet tegen Denemarken spelen om 1330 dus als sportman begrijp ik dat er soms belangrijkere zaken zijn, haha. Nee zonder dollen ik heb een leuke en zeer uitdagende tijd gehad hier maar het welkom op Eindhoven staat voor mij natuurlijk in het teken van mijn meiden weer zien.

Voor de rest zijn de laatste weken zoals gezegd aardig druk met van alles en nog wat maar voornamelijk zorgen dat er geen losse eindjes zijn en de toko zo op de rails te zetten dat Geer Hopman, marinier, soepel mijn functie kan overnemen. Ik heb Geer al ontmoet toen ik in Europa was en ik ben blij dat er een enthousiaste opvolger komt.

Gisteren avond nog verrast door een medaille ceremonie, LTG Barbero reikte de United States Meritorious Service Medal (met oak leaf cluster aangezien het de tweede maal is dat ik deze onderscheiding krijg) aan mij uit. Ik stond eigenlijk op het punt om weer eens naar de "gym" te gaan na een aantal dagen van veel reizen en weinig beweging. Hoe je het wend of keert het is altijd prettig om waardering te krijgen maar aan de andere kant omdat ik het niet verwacht had voelde ik mijzelf aardig opgelaten, maar goed.

Nou de groetjes aan eenieder, ik hoop jullie allemaal te zien ergens in de loop van de komende maanden, nogmaals bedankt voor de mailtjes en meer en veel plezier met NL op weg naar het WK,

Alfredo Leenderts

(.)

Dapperheidsonderscheiding voor Sgt Peter Koole

Door: Gerrit Beerkens, maj bd

Op 14 april j.l. is op het Plein in Den Haag door demissionair minister van Defensie Eimert van Middelkoop en de Commandant der Strijdkrachten generaal Peter van Uhm, in het bijzijn van o.a. dragers der Militaire Willemsorde en vele hoogwaardigheidsbekleders een aantal dapperheidsonderscheidingen uitgereikt.

Onze collega, Sergeant der Genie Peter Koole kreeg het Kruis van Verdienste¹ opgespeld voor getoonde moed tijdens operaties in Afghanistan.

Het is nog niet zo lang geleden dat in de algemene beleving helden alleen voorkwamen in sterk geromantiseerde oorlogsfilms. De Rambo's, die met het mes tussen de tanden, vuurwapens in beide knuisten met doodsverachting voorop gingen in de strijd. Dat beeld moeten we echter snel vergeten want de helden van vandaag bevinden zich onder ons, meestal zonder echt op te vallen.

WIE ZIJN DAT DAN, DE HELDEN VAN VANDAAG?

Die vraag te beantwoorden is nog niet zo eenvoudig omdat het gewoon collega's, maatjes, teamgenoten zijn waarmee je dagelijks samenwerkt. Zij onderscheiden zich pas van de rest door op het juiste moment, onder moeilijke omstandigheden, vaak met gevaar voor eigen leven, het hoofd koel te houden en de juiste beslissingen te nemen en zodanig te handelen dat ernstige verliezen voorkomen en of mensenlevens gespaard worden.

Sgt Peter Koole heeft getoond zo iemand te zijn toen op 7 september 2008, tijdens een patrouille in de Baluchivallei, een YPR op een berm bom reed en hij de koelbloedigheid van geest had om in een "split second" de juiste beslissingen te nemen en kordaat handelend op te treden.

"WIE IS PETER KOOLE?"

Peter Koole is nu 24 jaar en woont in Delft. In 2005 kiest hij voor een baan bij Defensie en volgt als z.g. "spijkerbroek" (iemand die geen militaire voorgeschiedenis en of ervaring heeft) gedurende 8 maanden de AMO op de KMS in Weert. Aansluitend krijgt hij zijn genietechnische opleiding bij het OTCGenie in Vught. In juli 2007 wordt hij als groepscommandant (gpc) geplaatst bij 411 Pagncie in Oirschot. In juli 2008 vertrekt hij met de compagnie, als onderdeel van TFE-7, op uitzending naar Tarin Kowt in Uruzgan. Als gpc heeft hij het commando over een groep van 7 sldn / kpls en is tevens genieadviseur van de pelotonscommandant van de infanterie, waarmee de groep bijna dagelijks op patrouille is. Een van de hoofdtaken van de groep is het z.g. "searchen" van routes.

¹ Het Kruis van Verdienste is in 1941 door Koningin Wilhelmina ingesteld. Deze dapperheidsonderscheiding kan worden toegekend aan Nederlanders en niet-Nederlanders die zich in verband met vijandelijke actie door moedig en beleidvol optreden hebben onderscheiden en daarmee het belang van het Koninkrijk hebben gediend.

"HOE JE IN DE PRAKTIJK REAGEERT, WEEFT JE PAS ALS HET JE OVERKOMT"

Sgt Koole bevindt zich, samen met zijn groep, ter ondersteuning van het infanteriepeloton al enkele dagen op een z.g. "overwatch" locatie. Een soort van waarnemingspost, van waaruit de omgeving in de gaten gehouden wordt om vijandelijke dreiging in kaart te brengen.

"Nadat we opdracht kregen om terug te trekken, moest een route van circa 2 km gesearched worden om een YPR, die verderop stond, een veilige terugweg te bieden. Samen met 2 leden van mijn groep en enkele beveiligers van de infanterie hebben we die klus geklaard. Na aankomst bij de YPR zijn 2 soldaten in de YPR gestegen. Ikzelf ben met de MB achter de YPR naar de hoofdlocatie terug gereden. Circa 100 m voor het eindpunt echter, was er een enorme explosie onder de YPR."

"WAT GING ER OP DAT MOMENT DOOR JE HEEN?"

De gedachten flitsen door je hoofd. Mijn eerste gedachte was: "Het kan geen IED zijn, want we hebben de route gesearched. Wat dan wel? Een raketaanval? Maar al snel was het mij duidelijk dat het een berm bom geweest moest zijn en toen ging bij mij de knop om. Er werd onmiddellijk door iedereen gehandeld volgens de drills die we geleerd hadden. Iedereen wist wat hij moest doen.

Ik ben met de metaaldetector voorop, samen met de CLS'ers (Combat Life Saver) naar de YPR gegaan die in brand stond. Terwijl kpl Van Dijken al op het voertuig geklommen was, heb ik samen met de CLS'ers een aantal gewonden, dat uit het voertuig geslingerd of gekropen was, in veiligheid gebracht vanwege de brand en exploderende munitie in en om het voertuig. Daarna ben ik kpl Van Dijken gaan helpen, die bezig was om de laatste man, sld Jos ten Brinke, uit het voertuig te trekken. Hoewel de exploderende munitie ons om de oren vloog lukte het uiteindelijk om Jos uit het voertuig te krijgen. Ik voelde en wist toen echter al dat Jos, die deel uitmaakte van mijn eigen groep, niet meer leefde. Net nadat we van het voertuig afgesprongen waren, ontplofte de hele boel. Twee antitankwapens, die door de hitte tot ontsteking kwamen, veroorzaakten een enorme explosie. We hebben Jos overgedragen aan de AMV'er (Algemeen Militair Verpleegkundige), maar ook reanimatie mocht niet

meer baten. Na de explosie ben ik nog terug gegaan om enkele essentiële uitrustingsstukken, waarvan ik wist dat er voorheen al tekort aan was, uit de steeds feller brandende YPR te halen. Achteraf realiseer ik mij pas dat de nog steeds exploderende munitie om mijn oren vloog.

Gezamenlijk hebben we de overige gewonden verzorgd tot deze werden afgevoerd met een heli en vervolgens zijn we terugverplaatst naar de buitenpost. Een dag later werden we zelf met een heli opgehaald en overgevlogen naar Kamp Holland om afscheid te nemen van onze collega en kameraad Jos ten Brinke. We hebben zijn stoffelijk overschot met z'n allen begeleid naar Nederland, waarna we besloten hebben om ook met z'n allen weer terug te keren naar Tarin Kowt om naar de collega's het verhaal te doen en de missie tot een goed einde te brengen.

“BEN JE VOORBEREID OP EEN DERGELIJK INCIDENT?”

Je houdt er rekening mee dat het kan gebeuren, maar hoe je reageert weet je pas als het je overkomt. Dan blijkt dat de aangeleerde drills goed zijn, omdat iedereen weet wat van hem verwacht wordt. Vertrouwen in het eigen kennen en kunnen, gesterkt door eerder geboekte resultaten bij het searchen, is daar bij van vitaal belang.

“HOE HEB JE HET PERSOONLIJK ERVAREN EN HOE VERWERK JE ZO'N INGRIJPENDE GEBEURTENIS?”

In eerste instantie handel je naar je instinct, gevoel en volgens aangeleerde drills. Toen echter het beseef kwam wat er allemaal gebeurd was en dat we een kameraad hadden verloren, wist ik dat ik sterk moest blijven om de rest van mijn groep moreel te ondersteunen en op de been te houden. We hebben veel met elkaar gepraat, waarbij soms de emoties de vrije loop kregen en dat is ook niet erg, zelfs nodig. Ik heb de jongens zelfs gedwongen om te praten en ben er van overtuigd dat we veel steun aan elkaar gehad hebben. Elkaar er doorheen gesleept hebben.

Ik heb ook de film nog wel duizend keer terug gedraaid en steeds dezelfde vragen gesteld: Ben ik zorgvuldig genoeg geweest? Had het voorkomen kunnen worden? Heb ik juist gehandeld?

Uiteindelijk ben ik tot de conclusie gekomen dat we niet méér hadden kunnen doen. Uit onderzoek is ook gebleken dat de IED geen metalen delen bevatte en dus met onze metaaldetectoren niet opgespoord kon worden.

Ook het feit dat enkele zwaar gewonden gered zijn en het inmiddels weer goed maken, geeft een dankbaar gevoel. Een van de moeilijkste momenten was het gesprek met de ouders van Jos bij de overdracht van het stoffelijk overschot na aankomst in Nederland. Het was overigens een goed gesprek en het feit dat er niets te merken was van verwijten in welke vorm dan ook, heeft zeker een positieve invloed op de verwerking van onze emoties gehad.

Een week na terugkeer in het operatiegebied gingen we al weer de poort uit, waaruit de kracht en teamgeest van onze groep wel moge blijken.

“HOE VINDT JE HET DAT JE ALS HELD GEZIEN WORDT EN DEZE ONDERSCHIEDING GEKREGEN HEBT?”

Ja, wat zal ik zeggen? (nuchter antwoordend) Ik ben best wel trots op de waardering die ik gekregen heb, maar daar doe je het niet voor. Ik had liever gehad dat het niet gebeurd was en ik hem niet had hoeven krijgen.

“WAT ZOU JE WILLEN ZEGGEN TEGEN AL JE COLLEGA'S DIE NA JOU KOMEN? WIL JE HEN NOG IETS MEEGEVEN N.A.V. JOUW ERVARING?”

De kracht ligt in de saamhorigheid en de band binnen de groep. Daar moet je dus aan werken.

Elkaar alles kunnen en durven vertellen;

Elkaar aanspreken op gedrag;

Vertrouwen hebben in elkaar;

Op elkaars kunnen en kennen kunnen en durven bouwen;

Elkaars sterke en zwakke punten kennen en daar respect voor opbrengen.

“ALS HET “GOED” ZIT BINNEN DE GROEP, KUN JE SAMEN DE HELE WERELD AAN”

(.)

Genisten bij het ISTARbat

kap Antonie Pijnappel, 103 ISTARbataljon

De kans dat u genisten met een zwarte baret ziet rondlopen is bijzonder klein. Binnen de landmacht lopen echter vijf genisten die gedwongen zijn hun petrolgroene KL baret tijdelijk in te ruilen voor een zwarte. Drie van hen zijn geplaatst op algemene stoelen en dragen dus het algemene genie-embleem. De andere twee zijn geplaatst op een geniestoel en dragen het pionierseembleem. Ik heb het over genisten die geplaatst zijn bij 103 ISTARbat (Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance bataljon) en in het bijzonder over de twee genisten met het pionierseembleem die geplaatst zijn binnen de All Sources Intelligence Cell (ASIC).

In dit stuk wil ik de werkzaamheden van deze twee functionarissen bij u onder de aandacht brengen.

Het bureau genie-inlichtingen (GNINL) was oorspronkelijk organisatorisch ondergebracht binnen de GevechtsSteunBrigade (GSB) en is bij de reorganisatie naar het Operationeel Ondersteunings Commando Land (OOCL), als geheel bij het Militair Inlichtingen&Stafstafeskadron (MI&Ststes) van 103 ISTARbat, specifiek binnen de ASIC, geplaatst. Dat verklaart ook de eerder genoemde zwarte baret die door al het personeel van het MI&Ststes gedragen wordt. Met deze overplaatsing zijn ook de taken van de functionarissen gewijzigd. Waar eerst nog de hele brigade ondersteund werd, werken ze nu exclusief voor commandant 103 ISTARbat.

Op dit moment bestaat het bureau GNINL uit 4 personen (1/2/1). Dit zal na de reorganisatie tot het paarse Joint ISTAR Commando (JISTARC) gaan veranderen. Na de reorganisatie zal uit de ASIC het 106 Inlichtingeneskadron (INLesk) ontstaan. De samenstelling van het bureau GNINL zal veranderen naar 0/6/0, 2 adjudanten en 4 sergeant-majors.

Zoals algemeen bekend is het genievakgebied te breed voor één persoon, daarom is er een tweedeling gemaakt.

Het eerste deel heeft betrekking op explosieven zoals Explosive Remnants of War (ERW), mijnen en Improvised Explosive Devices (IED's).

Het tweede deel omvat de genietechnische terreininformatie. Dit deel zal een nauwe band hebben met de sectie Geospatial analysis (GSA). Dit zijn de terreinanalisten van de ASIC.

Van oudsher is de genie de expert op het gebied van het terrein. Bij de GSA zitten mensen die jaren gestudeerd hebben en bijvoorbeeld een studie Sociale Geografie of Geologie hebben afgerond. Dat wil niet zeggen dat de genisten binnen de ASIC niets meer met de factor terrein doen. De ASIC produceert bijvoorbeeld landenstudies die gaan over grote gebieden zoals landen, provincies etc. Kijken we op microniveau, zoals kaartvierkanten of OPS BOXEN, dan is de kennis van de genist zeker net zo goed als die van de terreinanalisten die doorgaans analyses maken vanaf Cross Country Movement (CCM)-kaarten en satellietbeelden. De genieonderofficier die vaak in het terrein heeft gestaan en bovendien vele jaren aan ervaring meebrengt vanuit oefeningen en uitzendingen, heeft hier zeker een toegevoegde waarde en is veel beter in staat om het terrein voor zichzelf te visualiseren en conclusies te trekken. Met name waar het kunstwerken zoals bruggen, tunnels, wegen etc. betreft. Dit is vooral te zien aan de zogenaamde TIP's (Target Intell Packages). Dit zijn producten die voornamelijk

gemaakt worden voor sensoren en verkenningseenheden die optreden in vijandelijk gebied en informatie nodig hebben over de militaire aspecten van het terrein.

Producten van het bureau GNINL kunnen worden uitgebracht in twee fases.

De eerste fase betreft de voorbereiding op een nieuw inzetgebied. Het nieuw te vormen JISTARC zal voor J2 DOPS (Directie Operatiën) gaan werken, hetgeen met zich meebrengt dat er reeds in de planningsfase van de DOPS behoefte aan inlichtingen over het mogelijk toekomstige inzetgebied zal bestaan. Deze informatie ondersteunt de politieke besluitvorming en gaat daarom gepaard met geheimhouding. Het is dus niet altijd mogelijk genie-eenheden vroegtijdig een waarschuwing te geven wat er eventueel komen gaat.

103 ISTARbat is een inlichtingeneenheid die vaak voor hogere staven inlichtingen genereert zonder dat er andere eenheden dan die van het bataljon zelf aanwezig zijn in een gebied. De bataljonsgeleide oefening "Lowland Torch" richt zich dan ook op dergelijke opdrachten. Hierbij werkt 103 ISTARbat met modules die zijn samengesteld uit verschillende subeenheden en specialismen.

Deze modules kunnen bestaan uit verkenner (103 en 104 GGvesk), SIGINT (102 EOvcie), HUMINT (HUMINTpel), IMINT (RPVbat) en de ASIC. Deze laatste zal van alle verschillende informatiestromen die de sensoren aanleveren, een normbeeld vaststellen. Alvorens zij worden ingezet, worden deze subeenheden samen getraind zodat er integratie op niveau III/IV plaats kan vinden. Een kenmerk van de integratie tussen de sensoren en de ASIC is de hoge mate van automatisering. Dit heeft als voordeel dat producten snel voor iedereen beschikbaar zijn en dat informatie op een goede wijze opgeslagen wordt zodat deze ook later nog steeds in goede conditie verkeert. We kennen allemaal de papieren chaos uit Bosnië en eerdere missies waar

door schaarse geniecapaciteit meerdere keren hetzelfde werk moest verrichten. Enkele voorbeelden van IT-systemen zijn GIS (Global Information System)(ARCPAD, ARCMAP, enz) ISIS (Integrated Staff Information System) en IBASE.

De tweede fase omvat de daadwerkelijke uitvoering van een missie. Een ISTAR module wordt dan toegevoegd aan een eenheid die op uitzending gaat. De sensoren kunnen dan sa-

Auteur met genie-Bushmaster (GNBUMA) Tarin Kowt 2009

men met organieke verkenningseenheden van de (hogere) eenheid optreden en fungeren als de ogen en oren van de hogere commandant. De EOv wordt opgedeeld over de subeenheden als force protection.

De ASIC zal de Sectie 2 versterken met analysecapaciteit waarbij zij gefundeerde voorspellingen doet zoals: wat zal er gebeuren als bepaalde vijandelijke spelers "buitenspel" gezet worden of op welke punten kan een commandant zich oriënteren om lange termijn effecten te behalen? Het toevoegen van een ISTAR module kan vanaf bataljons taskforce-niveau tot en met brigadeniveau plaats vinden.

In deze uitvoeringsfase bevindt de ASIC genieanalist zich op de top van de genie informatiestromen, waarbij hij het geniegedeelte van de GIS-database beheert en genie inlichtingenproducten, zoals IED/ERW/mijnenkaarten, produceert. Niet alle informatie die voor de genie relevant is komt hierbij van genie-eenheden.

De genie-analist bevindt zich op het punt waar alle inlichtingenstromen samenkomen, zowel vanuit de eigen AOR (Area of responsibility) als de AOII (Area Of Intelligence Interest). Hij heeft dus op geniegebied een informatiepositie die geen enkele andere genist heeft. Veranderingen in vijandelijke TTP's, nieuwe ontwikkelingen etc. zullen dus als eerste bij hem binnenkomen. Hij heeft dan ook een heel duidelijke signaalfunctie richting genie-eenheden in het gebied. Een voorbeeld hiervan is de aanwezigheid van een CIED-analist binnen de TFU, die nu deze verantwoordelijkheden heeft. Na de reorganisatie zal deze functionaris, of hij dan CIED-analist of genieanalist heet, logischerwijs altijd uit 106 INLEsk komen.

Aangezien zelfs een genist niet alles kan weten, zal de genist in de ASIC fungeren als een frontoffice waarbij de overige leden van de GNINL eventueel vragen kunnen uitzetten bij het OTCGN of andere eenheden waar specifieke kennis aanwezig is.

Enkele recente projecten zijn:

- Een analyse van de situatie Haïti voor mogelijke ontplooiing.
- Een update van informatie voor het OTCGN over welke munitieartikelen er aanwezig zijn in Afrika.
- Kaart/Weer&Terrein Studies van diverse oefengebieden voor de brigades.

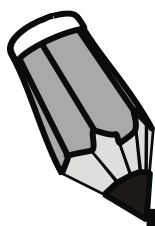
Hoewel het op dit moment goed loopt met het bureau GNINL en de genie binnen de ASIC steeds beter haar plekje vindt, zijn er nog genoeg uitdagingen.

Om de genie-eenheden te kunnen voorzien van relevante inlichtingen en te vertegenwoordigen richting de inlichtingenwereld, zal een constante formele en informele uitwisseling van kennis en ervaringen moeten plaatsvinden. Wees dan ook niet verrast als wij langskomen bij de eenheden.

Of het nu een missie is in Afghanistan, Afrika of dat het een ander gebied wordt, de genisten bij 103 ISTARBAT zijn er klaar voor.

(.)

Advertentie

Van “noodvernietigen” naar “vernietigen van munitie”

Dhr Rens Righarts, Kenniscentrum OTC-Genie

INLEIDING

De taken en verantwoordelijkheden met betrekking tot het ruimen van explosieven in operaties buiten Nederland zijn verwoord in de beslissingsboom. Het is een tool, waarmee de manoeuvrecommandant zijn schaarse middelen kan indelen. Uiteraard geadviseerd door de stafofficier Genie / EODD (Explosieven Opruimings Dienst Defensie). Aan de beslissingsboom konden wij als Genie niet voldoende invulling geven omdat kennis en kunde niet op voldoende niveau aanwezig waren. Het effect hiervan was dat als er een vernietiging moest plaatsvinden, die door de EODD uitgevoerd werd. Alleen in uiterste operationele noodzaak mocht de genist een noodvernietiging uitvoeren. Recente ervaringen uit Afghanistan hebben uitgewezen dat EODD-capaciteit schaars is. Hierdoor liepen operaties in sommige gevallen vertraging op, wat een negatief effect had op de operatie. Genisten die altijd ingedeeld zijn bij de manoeuvre tijdens een operatie, waren met hun beperkte kennis van vernietigen niet in staat om de EODD hierin te ontlasten. Om het operationele tempo te behouden moest bekeken worden hoe we beter om konden gaan met de inzet van de Genie en EODD.

De Genie en EODD hebben gezamenlijk gezocht naar een oplossing om het optreden efficiënter te maken. De nieuw aangekochte KL V in het project mijnbestrijdingsmiddelen (VOPS), die oorspronkelijk bedoeld was voor het vernietigen van mijnen, was een goed startpunt. Het gevolg is een nieuwe opleiding vernietigen munitie, waarbij de genist op een technische hoger niveau wordt getild en hij in staat is de nieuwe middelen op een juiste manier in te zetten. De eerste stappen naar professionalisering van de Genie binnen het vakgebied explosievenbestrijding zijn hiermee gemaakt.

Doel van het schrijven van dit artikel is om kort een beeld te schetsen over de nieuwe KL V middelen, de nieuwe opleiding vernietigen munitie en de consequenties hiervan voor ons optreden.

DE NIEUWE KL V

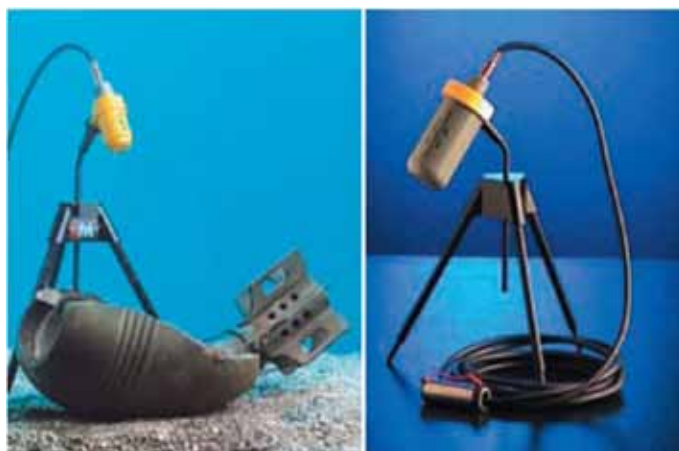
De nieuwe middelen die zijn aangeschaft voor vernietigen van munitie zijn de volgende:

DEM KIT 480 (VS 9-855 H50.06); Deze set is alleen voor gebruik in missies. Voor O&T worden de CHG DEM shaped 20 en 33 mm los (nr 481 en 482) aangevraagd. De losse munitieartikelen zijn tevens voor aanvulling van de sets DEM KIT 480.

Doelstelling set: Vernietigen van mijnen en UXOs. De ladingen zijn ook geschikt voor het vernietigen van munitie onder water.

Dem Kit 480

CHG DEM 20 mm (links)

CHG DEM 33 mm (rechts)

Flare INC Nr 483 (VS 9-954 G40.06); Deze brandfakkel is voor het uitbranden van munitie of munitieresten. Door de Genie wordt deze fakkel alleen gebruikt voor het vernietigen van mijnen.

Flare inc nr 483

FIXOR; Fixor (2 componenten springstof) is aangeschaft voor het vernietigen van mijnen. Fixor valt onder een andere gevaar Klasse (KL III) waardoor logistiek dit middel veel makkelijker inzetbaar is. Dit heeft veel voordelen bij een area clearance operatie in landen waar het moeilijk is om explosieven in te voeren, te transporteren of op te slaan.

gegeven aan de beslissingsboom. De EODD zal minder belast worden met de "kleinere" meldingen en in meer gevallen dan op dit moment zal de genist in staat worden gesteld om een vernietiging uit te voeren. Daarnaast gaven de aankoop van de nieuwe middelen zoals de CHG DEM shaped 20 en 33 mm en de Flare Inc nr 483 aanleiding om de huidige opleiding noodvernietiging gezamenlijk met de EODD tegen het licht te houden. De uitkomst van deze analyse was dat de genist met deze middelen, inclusief kneed, en de huidige theoretische kennis uit de opleiding explosievenverkenner niet in staat was om op een veilige manier een vernietiging van een munitieartikel uit te voeren. Het zou in sommige gevallen de veiligheidssituatie zelfs verslechteren. Het is dus belangrijk om de theoretische kennis van de genist te vergroten teneinde deze middelen goed in te zetten.

Het resultaat is uiteindelijk de opleiding vernietigen munitie genie geworden waarin de genist in een viertal weken wordt opgeleid. De opleiding bestaat uit een drietal blokken: (zie figuur 1)

Voor een missie zal in navolging van de Reekweek een TSP samen met de EODD worden doorlopen waarin missie specifiek vernietigen van munitie wordt behandeld.

Alleen de middelen uit de DEM KIT 480 en de bestaande kneedspringstof worden in de opleiding vernietigen munitie genie behandeld. De andere middelen (nr 483, fixor) zullen terugkomen in de initiële opleidingen, waar het vernietigen van mijnen wordt behandeld.

In de opleiding wordt ook aandacht besteed aan het handmatig "breachen" van munitie. Het munitieartikel of de IED wordt dan gezien als een hindernis. Er wordt aangeleerd hoe een munitieartikel wordt vernietigd onder een hoge tijdsdruk en eventueel onder vijandelijk vuur. Het risico wordt dan geaccepteerd dat er restanten van munitie overblijven. Er wordt dan alleen gebruik gemaakt van kneedspringstof die in een grote overkill bij het munitieartikel wordt geplaatst. De EODD heeft voor de Genie een IK (met de meest voorkomende munitieartikelen) gemaakt voor het plaatsen van de lading in dit soort situaties. Het concept is gereed en wordt tijdens de eerste opleiding geëvalueerd alvorens de IK wordt gedrukt.

HOE ZIET DE OPLEIDING ERUIT?

Zoals al eerder vermeld is er om EODD-capaciteit zo goed en efficiënt mogelijk in te zetten in samenwerking met de EODD overlegd hoe we dit het best kunnen bereiken. Een van de uitkomsten was om de genist op een hoger niveau op te leiden dan nu het geval is. Dan kan er efficiënter invulling worden

WANNEER KUN JE DE OPLEIDING DOEN EN VOOR WIE IS DEZE BEDOELD?

De opleiding kun je doen als je de opleiding explosievenverkenner met succes hebt afgerond en is met name bedoeld om de kpl mineur op een hoger niveau te tillen zodat hij de rol van specialist binnen de groep kan gaan vervullen. Echter de oplei-

figuur 1

Blok 1: Theoretische opleiding EODD : Basiskennis munitie (2 wkn)

Blok 2: Praktijk (instructiemunitie, operationele munitie), Reek (1 wk)

Blok 3: Praktijk (grote ladingen, proeven van bekwaamheid) ,ISK of 't Harde (1 wk)

ding heeft zeker ook een meerwaarde voor de hogere rangen. Initieel zit de opleiding vernietigen van munitie niet in de opleiding voor onderofficier, maar de opleiding kan indien gewenst door de commandant van de eenheid worden toegewezen. De kennis die wordt aangeleerd tijdens deze opleiding is een goede basis voor de verschillende explosievenbestrijdingsoperaties zoals route clearance, area clearance, house (building)

clearance en het breachen van mijnevelden. Search is ook een onderdeel in de verschillende operaties binnen explosievenbestrijding. Het is dus wenselijk dat iedere onderofficier van de Combat Support Genie deze opleiding volgt.

WAT ZIJN DE VOORDELEN VAN DEZE OPLEIDING?

In het verleden werd in de opleiding explosieven verkenner één dag les gegeven over de theorie van de hoofdgroepen van munitie. Dit was genoeg voor de identificatie van een munitie artikel, maar veel te weinig om een juiste en veilige vernietiging te kunnen uitvoeren. Daarom wordt er in deze opleiding veel aandacht besteed aan de theorie van de munitietechniek. Dit betekent dat je als genist naar een veel hoger niveau wordt getild. Hierdoor zal de compagniesstaf van de Genie (incl. EODD) bij een event weten dat de genist ter plekke vanwege zijn nieuwe opleiding meer technische kennis en kunde bezit. Dit geeft meer mogelijkheden voor het doorlopen van de beslissingsboom, waardoor (indien noodzakelijk) door de genist meer vernietigingen kunnen worden uitgevoerd. Tevens zal de Genist door zijn theoretische kennis beter in staat zijn om risico's m.b.t. munitie sneller in te schatten tijdens bijvoorbeeld een search operatie.

Doordat de opleiding voor een gedeelte bij de EODD wordt gegeven en de andere gedeeltes van de opleiding gezamenlijk worden gegeven zal het wederzijds respect nog meer stijgen en weten we nog beter wat we aan elkaar hebben.

WAT IS DE RELATIE MET HET EXPLOSIVE ORDNANCE DISPOSAL INFORMATIESYSTEEM (EOD IS)?

Net als bij verkennen (identificeren) en vernietigen van een mijn is de EOD IS database een essentieel middel tijdens het identificeren en vernietigen van een UXO. Het is daarom noodzakelijk dat EOD IS een vast onderdeel gaat worden binnen de Genie. Dit houdt in dat EOD IS naast de gebruikersopleiding ook behandeld moet worden in de verschillende opleidingen die met EOD IS een link hebben, maar ook dat de eenheden in Nederland de beschikking krijgen over EOD IS zodat aangeleerde vaardigheden beoefend kunnen worden en behouden blijven. Het vullen van de database en het valideren van de informatie zal een gezamenlijke inspanning moeten worden van de Genie en de EODD.

NU HEB JE IN HET VERLEDEN DE OPLEIDING NOODVERNIETIGEN GEDAAN, MAG JE DAN NOG EEN VERNIETIGING UITVOEREN?

Het antwoord hierop is ja, deze is nog steeds geldig. Er zitten alleen wat nadelen aan vast als je alleen de oude opleiding hebt gehad. Een van de nadelen is dat de Genist alleen in staat is om met kneedspringstof een vernietiging uit te voeren (de nieuwe IK in het kader van breachen wordt dan wel verplicht om

te hanteren). Je bent namelijk niet in het gebruik van de nieuwe middelen opgeleid. In veel situaties heeft het gebruik van kneedspringstof (overkill d.m.v. IK) niet de voorkeur. Hierdoor zal dus in veel gevallen de vernietiging worden overgelaten aan de genist die wel is opgeleid of aan de EODD'er.

NU DE NIEUWE OPLEIDING ER IS, GAAT DE BESLISSINGSBOOM NU VERANDEREN?

Ja, de beslissingsboom gaat veranderen. De beslissingsboom bestaat uit een visuele weergave van het proces wat doorlopen dient te worden bij de inzet van EODD of Genie en uit een toelichting welke bij de visuele weergave hoort. De toelichting wordt aangepast aan de nieuwe situatie. De visuele weergave blijft gelijk. In de toelichting zal worden verwoord dat de genist met de opleiding vernietigen munitie Genie na toestemming van de compagniesstaf een vernietiging mag uitvoeren (UXO). Hierbij geldt altijd 100% identificatie (hoofdgroep/subgroep) en een "close but not touch techniek" Uiteraard zullen IEDs alleen in een noodsituatie worden vernietigd (na toestemming van de compagniestaf). Een verbod op meervoudige IEDs (daisy chain etc) blijft bestaan.

HEBBEN WE NU VOOR ONS OPTREDEN DE HELE BESLISSINGBOOM AFGEDEKT?

Nee, dat hebben we helaas nog niet. Het ruimen van explosieven bestaat namelijk uit vernietigen, neutraliseren en veiligstellen (hands-on) van munitie. Bij UXOs en IEDs mogen we geen hands-on technieken uitvoeren dus dat gedeelte van de beslissingsboom is met de opleiding vernietigen munitie afgedekt, maar op het gebied van ruimen van mijnen zal de Genie zichzelf qua kennis en kunde nog moeten verbeteren. Het KC zal samen met de eenheden en het OTC-Genie werken aan een oplossing zodat de Genie zichzelf ook op dit vlak verder kan professionaliseren.

SLOT

Het KC hoopt met dit artikel meer duidelijk te hebben verschaft over het hoe en waarom van de opleiding vernietigen van munitie en de noodzaak hiervan voor ons optreden. Het zal enige tijd duren voordat eenieder is opgeleid, maar we maken een enorme stap voorwaarts binnen het vakgebied explosievenbestrijding.

Mochten er nog vragen zijn dan kunt u altijd contact opnemen met ons.

(.)

De compagnies sergeant-majoor (CSM) van Geniecompagnie TFE 11 blikt terug

smi Hielke Kootstra, Csm Gncie TFE 11

Zoals gebruikelijk begint elke uitzending met een gedegen voorbereiding. Onze thuisbasis in Havelte is dan ook de eerste halte van mijn terugblik. Hier hebben we menig uur gediscussieerd op welke wijze we de zaken zouden aanpakken. Alle opties passeerden de revue. Uiteindelijk kwamen de *operationele richtlijnen Geniecompagnie Task Force Eenheid-11* (Gncie TFE-11) tot stand. Deze richtlijnen vormden enerzijds de leidraad voor het genieadvies van de pelotons- en groepscommandanten, anderzijds dienden zij als informatiebron over het optreden van Gncie TFE-11 voor de staf van Task Force Uruzgan (TFU) en de Battle Group (BG).

Een ander aspect waar we gedurende de gehele uitzending (inclusief voorbereiding) rekening mee moesten houden: we zouden paars optreden. In de praktijk betekende dit dat we, als 112 Pagncie (zw), vertegenwoordigers van alle krijgsmacht delen en de defensieorganisatie binnen de gelederen moesten opnemen (ik kom hierop terug).

Uiteindelijk resulteerde dit in de volgende organisatie.

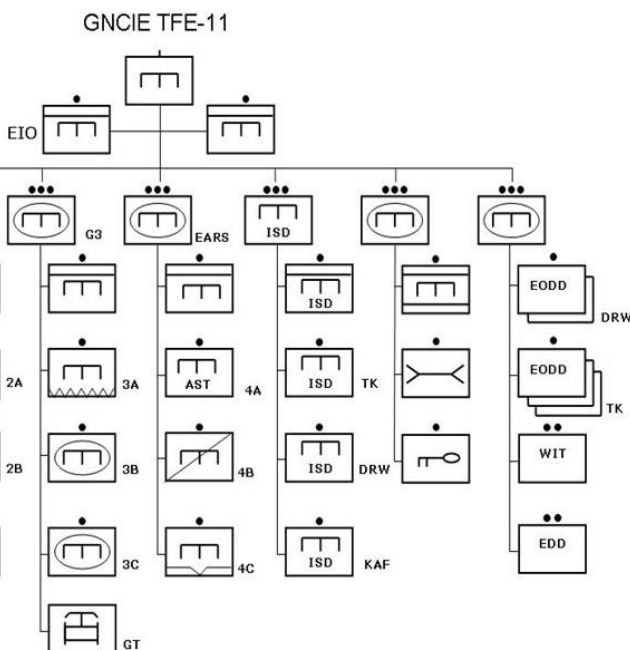
Gncie TFE-11 had een veelzijdig takenpakket. Zo waren wij verantwoordelijk voor de instandhouding van *Multi National Base Tarin Kowt* (MBTK), Camp Hadrian (beter bekend als Deh Rawod), de zogeheten Forward Operating Bases (FOB's) en buitenposten. Bovenal waren we bezig met de handhaving van de FOM (*freedom of movement*) van de BG en het voorzien in geniesteun voor het Police Mentoring Team (PMT), de Provincial Reconstruction Teams (PRT), het Operational Mentoring and Liaison Team (OLMT) en, last but not least, TF-55 (Special Forces).

De steun aan TF-55 was voor onze mannen een enerverende ervaring. Zonder in te gaan op het speciale operationele optreden hebben zij alle operaties succesvol kunnen ondersteunen. De senior search advisor (SSA) van de gncie zat bij TF-55 in het besluitvormingsproces zodat we de specifieke steun aan de operationele opdrachten konden koppelen. Deze operaties waren altijd onderhevig aan een zeer hoge IED dreiging met een hoog TIC (*troops in contact*) gehalte. Bij een van de operaties hebben twee genisten onder zeer erbarmelijke omstandigheden gedurende acht dagen hun taak uitgevoerd. In een uitgebreide bedankbrief liet commandant TF-55 zich

lovend uit over hun inzet. Dat al onze mannen respect hebben afgedwongen bij deze speciale club bleek wel tijdens een barbecue toen de twee groepen een waardering kregen uitgereikt.

De paarse samenwerking met de mariniers heeft ons als compagniestaf steeds scherp gehouden. Wat voor de mariniers nieuw was, is dat zij in hun CAT (*combined armes teams*) 'enablers' hadden die gewend zijn om in het besluitvormingsproces te worden meegenomen. Hierdoor kan een pelotonscommandant op grond van de adviezen een besluit nemen. Hij hoeft niet te wachten op een afgerond plan om daarna pas de *enablers* in te lichten (of te betrekken bij de besluitvorming). Het heeft enige tijd gekost om dit proces duidelijk te krijgen.

Waar we in het paarse optreden ook tegenaan liepen, is de

Deze samenstelling hebben we gedurende de gehele uitzending kunnen handhaven, vooral omdat bleek dat de werkbelasting evenredig over de groepen kon worden verdeeld en er nagenoeg geen problemen ontstonden.

Eindelijk brak de dag van vertrek aan. Donderdag 5 november 2009 begon de missie Uruzgan voor de vrouwen en mannen van Gncie TFE-11. Een periode van ruim vier en een halve maand brak aan waarin wij als compagnie één van de meest uitdagende taken hadden binnen de TFU. Zonder de ondersteuning van de genie wordt er immers niet bewogen en storten de kampen in.

te geringe capaciteit van de Explosieven Opruimingsdienst Defensie (EODD). Door het hoge aantal *finds* en het niet altijd beschikbaar zijn van een *quick reaction force* (QRF) of een *quick reaction air* (QRA) kwamen we soms voor het feit te staan dat, conform de beslissingsboom, IED's moesten blijven liggen. Dit leidde wel eens tot frustraties bij de groepen. Willen we dit probleem aanpakken dan zal de beslissingsboom moeten worden aangepast en zal de opleiding van genisten moeten worden

uitgebreid. Er wordt te eenvoudig gedacht over het noodvernietigen, oftewel de *blow in place* (BIP), op locatie. De *simpele pressure plate* gekoppeld aan een *can home made explosive* (HME) is verleden tijd. De andere kant van het verhaal is dat we geen IED *hunters* zijn en dat *local nationals* vaak feilloos weten waar de IED's liggen.

Eén van de belangrijke zaken om de genistentaak te kunnen uitvoeren is het vertrouwen in eigen kunnen en in het materiaal waar we mee werken. Dit werd ons duidelijk toen de IED dreiging veranderde. We kregen te maken met de *non-metal* IED's en de RCIED's (*Remote Controlled IED*). De eerste *non-metal* IED waar we tegenaan liepen was een *strike* op een genievoertuig (*Bushmaster*) terwijl de route vooraf was gesearched door een andere geniegroep. Een houten pluim was gebruikt als ontsteker.

Onze compagnie kreeg hiervoor speciale middelen toebedeeld, zoals twee zogeheten *route overwatch search dogs* (ROSD) groepen en meerdere *pressure plate killers* (PPK) (een *remote* bediend voertuigje voor de opsporing van IED's). Een ander voorbeeld is de *man packed jammer* (draagbare jammer) die

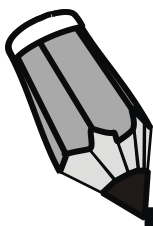
gedurende onze uitzendperiode een onmisbaar middel is geworden. Een middel waarin de mannen nog vertrouwen moesten krijgen. Dit vertrouwen werd vervolgens danig op de proef gesteld. De eerste *strike* waarbij een genist gewond raakte, was een RCIED-*strike*. Ondanks de geheimhouding van de grootte van de bubbel (werkingssfeer van de jammer) moeten de mannen er toch 100% vanuit gaan dat de jammer doet waarvoor hij gemaakt is. Dergelijke momenten kunnen funest zijn voor het moreel van de troepen, want als ze dan de kop laten hangen dreigt het risico dat ze in een negatieve spiraal terecht komen die eindigt in een situatie waarin kerels niet meer naar buiten durven. Gelukkig is het niet zover gekomen. Sterker nog, na de vondst van de eerste houten pluim toonden de groepen aan dat ze er (nog steeds) stonden en dat ze nog meer gemotiveerd waren om IED's te vinden. Alle houten pluimen werden uit de grond getrokken. Het effect was dat de manoeuvre mannen zagen wat de genie voor hen betekende en nog meer respect kregen voor het werk van de genisten.

Samenvattend kan worden gesteld dat de samenwerking tussen onze geniegroepen en de manoeuvre pelotons zondermeer goed te noemen was. Dit is ook een belangrijke basis geweest voor de samenwerking en de uitvoering van de taken. Natuurlijk moest er wel eens met de vuist op tafel geslagen worden, maar meestal werd het advies van onze genisten overgenomen.

Tot slot, ik weet dat moreel niet het enige is dat belangrijk is en training op niveau I & II van ongekend belang, maar als het tussen de oren niet goed zit, heeft dit direct invloed op het werk. Terugblikkend kan ik alleen maar zeggen dat we het als Gncie TFE-11 goed hebben gedaan, waarbij de groepscommandanten en de mannen van de diverse groepen een extra pluim verdienen.

(.)

Advertentie

Nieuwe stafadjutant bij het Instructiepeloton VTO KMS GN

Door: Gerrit Beerkens, maj bd

Op 1 juni j.l. heeft Adj Tinus van Wensveen zijn functie als Commandant Instructiepeloton VTO KMS GN overgedragen aan Adj Ed Hoen waarbij laatstgenoemde tevens is geïnstalleerd als stafadjutant.

WIE IS ED HOEN?

Ed Hoen is van Limburgse afkomst, 48 jaar en geboren in Schinveld. Hoewel zijn vader boer en caféhouder was, hebben zowel hij als zijn broer uiteindelijk gekozen voor een carrière als beroepsmilitair. Ed is al 22 jaar getrouwd met Yvonne Montanari en ze hebben een zoon van 20 jaar oud, die in de voetsporen van zijn vader is getreden en momenteel geplaatst is bij 17 Painbat Garde Fuseliers Prinses Irene in Oirschot.

Ed en zijn gezin is altijd in Limburg, in Oirsbeek blijven wonen.

Na de LTS-C, gevolgd door een opleiding TTO (Theoretisch Technisch Onderwijs), wordt Ed in september 1979 als dienstplichtige onder de wapenen geroepen en wordt geplaatst bij 41 Pagnie in Bergen-Hohne als boordschutter. Onder leiding van zijn GPC Joost Machiels en OPC Jo Hugens ontwikkelt zich zijn liefde en voorkeur voor de Genie, waarna hij in jan 1981 start met zijn opleiding tot beroepssergeant op de KMS in Weert. In dec 1982 slaagt hij met ABOO-klas 84 voor de opleiding en wordt geplaatst als instructeur bij de Bruggen- en Wegenschool van het GOC.

Hierna volgen tal van plaatsingen en functies: in 1984 wordt hij GPC bij 13 Pagnie in Oirschot, gevolgd door de functie van C-Bruglegger / Genietank in 1986. In 1989 gaat hij terug naar de KMS in Weert, ditmaal als instructeur. In 1992 terug naar Oirschot als OPC en vervolgens in 1995 Sgt Vbdn. Zijn laatste functie bij 13 Pagnie is die van CSM in de periode 1999 – 2002. Na weer enkele jaren in Weert als SMO / CSM van de BCie KMS, zoekt hij het even iets verder van huis en vertrekt naar Wezep als SM OPN bij 11 Pagnbat. In 2006 keert hij terug in Oirschot als Adj OPN bij de Sie S3 van 13 Mechbrig. Deze functie vervult hij tot 1 juni j.l.

Ed is twee maal uitgezonden geweest. De eerste keer was in 1997 met SFOR-2 als OPC Pagn/Ostpel naar Novi Travnik in Bosnië. De tweede keer verbleef hij met TFU-6 in Tarin Kowt. Interessant detail aan deze uitzending was het feit dat ook zijn zoon in die tijd, deel uitmakend van TFE-9, in Deh Rawod ver-

bleef. Ed beschrijft dit als een zeer positieve ervaring voor zijn echtgenote. De gedachte dat in geval er een van de twee iets ernstigs zou overkomen, de ander dicht in de buurt zou zijn, was voor het thuisfront geruststellend.

DE FUNCTIE

Het instructiepeloton, waarvan Ed momenteel commandant is, is ondergebracht bij de OTE Sappeurs. Samen met een zevental instructeurs (2 x smi en 5 x sgt1) is hij verantwoordelijk voor de uitvoering van de opleiding van de VTO KMS GN (ABOO).

Als uitdaging ziet hij o.a. het tijdig kunnen beschikken over voldoende goed gemotiveerde instructeurs met de juiste kennis en ervaring. Door zeer frequente functiewisselingen en vacatures is dit een doorlopend punt van zorg, dat veel tijd en coördinatie vergt. Ook de vernieuwde vorm van opleiden, waarbij "competentieverricht" het sleutelwoord is, vergt de nodige aandacht. Er zullen goed onderbouwde afwegingen gemaakt moeten worden om de juiste leerstof in de schaars beschikbare tijd onder te brengen. Als derde speerpunt noemt hij het plan om in de toekomst een deel van de opleiding te gaan combineren met de

Basis Genieopleiding (BGO) voor soldaten. Hierbij zal de toekomstige groepscommandant het laatste deel van zijn opleiding gezamenlijk met de leden van zijn toekomstige groep doorbrengen op locatie van het toekomstige onderdeel. Op deze wijze wordt een groot deel van de niveau 2 opleiding (groepsbinding en groepsgewijs optreden) verwezenlijkt. Ed ziet hier echter ook grote uitdagingen om de juiste mensen op de juiste plaats en het juiste tijdstip met de juiste middelen bij elkaar te brengen.

"Hoe dan ook, ik vind het een eer en een uitdaging om samen met dit goed gemotiveerde team instructeurs aan de slag te gaan. Ik ben er trots op deze functie te mogen doen en ik heb er ontzettend veel zin in om de uitdagingen die ons te wachten staan het hoofd te bieden."

(.)

DE GENIE OP ZOEK NAAR NIEUWE MISSIES...

SYMPOSIUM VAN DE VOG
in samenwerking met het Regiment Genietroepen

DONDERDAG 2 DECEMBER 2010

KMA - NEDERLANDSE DEFENSIE ACADEMIE

KASTEEL VAN BRED A

KASTEELPLEIN 10 - 4811 XC BRED A

Reserveer alvast in uw agenda!

De symposiumcommissie werkt aan een uitdagend en visionair programma met als centrale vraag: Kan de Nederlandse Genie tijdens missies meer bijdragen aan de stabilisering en ontwikkeling van fragiele staten?

Toonaangevende kenners van fragiele staten en hun behoeften geven hun ideeën voor verdere stabilisering en ontwikkeling daarvan. Hoe bieden onafhankelijke hulporganisaties humanitaire support? Wat doen commerciële organisaties voor de lokale bevolking? Wat is de visie en strategie van de Engelse Genie voor inzet in missiegebieden?

De huidige taken van de Genie worden alom erkend en u wordt op prikkelende wijze meegenomen in de

gedachteontwikkeling over toekomstige rollen van de Genie, onder andere aan de hand van een aantal stellingen.

Last but not least zal Jan Pronk, oud minister van Ontwikkelingssamenwerking/VROM en met recente ervaring als VN vertegenwoordiger in Soedan, optreden als key note speaker!

Kortom, een dag die de Genie in breed verband op de kaart zal zetten en die kan functioneren als een look into the future!

Scheveningse bunker is verhuisd naar Vught

GENIEMUSEUM IN HET NIEUWS

Door Hans Sonnemans, museummanager

S3K KAZEMAT

Al maanden geleden waren ze in het nieuws: de drie Nederlandse kazematten met Duitse aanbouw, gevonden tijdens grootschalige renovatiewerkzaamheden van de Scheveningse boulevard. Op 14 april krijg ik een telefoontje van Leo den Dulk, omgevingsmanager van de Gemeente Den Haag bij het Boulevard project. De vraag is simpel: of ik wil komen praten over het overnemen van één van deze drie kazematten? Daarbij is een kleine bijkomende voorwaarde: het gesprek moet eigenlijk wel morgen plaatsvinden en de beslissing moet eigenlijk meteen worden genomen...

Na een kort en krachtig overleg met het stichtingsbestuur en last but not least, de regimentscommandant cq commandant OTCGenie, vertrek ik naar Scheveningen. Met Leo den Dulk ben ik er snel uit: we gaan proberen om de kazemat over te brengen naar het geniepark van het Geniemuseum. Het gaat hier immers om een zogenaamde S3K kazemat, ontworpen en gebouwd in 1939. Heel bijzonder omdat deze kazemat, net als de twee andere, ingebouwd is in de strandmuur van de boulevard, als onderdeel van de Vesting Holland. De kazemat moet op zeer korte termijn wijken voor het grootschalige dijkversterkingsproject van de gemeente.

LOGISTIEKE EENHEID

De Gemeente Den Haag wil de kazemat graag behouden, liefst in een museum, en is bereid hieraan bij te dragen. Er is wel een voorwaarde: het moet allemaal binnen vier weken gebeuren. De beslissing is snel genomen: we gaan het doen. Dit voornemen wordt twee dagen later bekend gemaakt door de betrokken wethouder van de Gemeente Den Haag en het bericht haalt meteen de landelijke pers. Het is een begin.

De volgende morgen worden de zaken opgestart. Kolonel de Vries wijst zijn commandant Logistieke Eenheid, de heer Henk Denissen en de museummanager als projectleiders aan. De taakverdeling is eenvoudig: Denissen regelt de logistiek en Sonnemans doet de rest. Zowel de logistiek als "de rest" worden niet eenvoudig. Door de tijdsdruk, maar zeker ook door de komende Wapendag, waarbij de Logistieke Eenheid van het OTCGenie heel veel steun moet leveren.

400-TONS KRAAN

Gelukkig werken veel partijen heel erg mee. Zo is de formele toestemming van Commandant RMC West en CLAS binnen een dag geregeld. De Gemeente Den Haag is bereid om extern een kraan in te huren. De aannemer werkt aan alle kanten mee, onder andere door het "afpellen" van het overbodige beton (we willen immers alleen het Nederlandse beton overhouden). Het Nederlands Instituut voor Militaire Historie komt met de originele bouwtekeningen op tafel.

Na een voorbereiding van nog geen vier weken is het dan zover. Op dinsdag 11 mei om 7 uur begint de dag voor de bergingsploeg, met droog weer maar niet echt warm. De kazemat is de week daarvoor in twee delen gezaagd. Noodzakelijk, omdat het geschatte gewicht zo'n 90 ton is. Vanaf 9 uur rollen de voertuigen de bouwplaats aan de boulevard in Scheveningen op: een enorme 400 tons kraan (van een extern bedrijf), twee

Het zagen van de bunker

diepladers, een wegenmatlegger (nodig vanwege het mulle zand) en twee Scania keepers. De kraan gaat zich installeren.

CHAMPAGNE

Drie televisieploegen, een radioverslaggever, acht persfotografen en nog wat dames en heren van de schrijvende pers installeren zich achter het roodwitte veiligheidslint. Iedereen draagt oranje hesjes. Om 13.00 uur, precies volgens het draaiboek, gaat het bovenste deel van de kazemat ("het dak") de lucht in. Een half uur later volgt het onderste deel. Alles wordt keurig geplaatst op de twee diepladers. Tot verrassing van het technische team is de kazemat veel zwaarder dan berekend: namelijk ruim 110 ton (het bovenste deel 45 en het onderste 65 ton). Geen probleem voor de kraan maar het heeft wel gevolgen voor het laden. Het is de bedoeling om de het breedste deel van de kazemat, 5 meter, in de lengte van de oplegger te plaatsen. Op die manier zou het transport een breedte van 4.20 meter hebben. Voor een goede balans blijkt het noodzakelijk om de bunkerdelen een kwart slag te draaien. Dit is niet voorzien. Het breedste deel van de kazemat komt nu dwars op de legger, waardoor het transport 5 meter breed wordt. Dit zal grote gevolgen gaan hebben...

Maar eerst is er champagne. Leo den Dulk, Gert de Gilde (brigadegeneraal van de Genie bd en voorzitter van het Geniemuseum), Henk Denissen, Henk Ambachtsheer (Monumentenzorg

Gemeente Den Haag) en de museummanager van het Geniemuseum dragen de kazemat formeel over en proosten voor het oog van de (televisie)camera's op de goede afloop.

VERTRAGING

Rond 16.00 wordt het weer rustig op het bouwterrein. Het transport kan namelijk pas om 19.30 uur de weg op. Voor dit speciale transport is toestemming wegvervoer aangevraagd. De werkploeg gaat vis eten bij de Scheveningse visafslag. Om 19.00 arriveren drie motoragenten van de Marechaussee en wordt alles nog eens doorgenomen. Een kwartier later gaan het "rollen" om na 300 meter tot stilstand te komen...

Vijf meter breedte blijkt toch echt breder dan de geplande 4.20 meter. Paaltjes worden verwijderd en twee geparkeerde auto's moeten aan de kant. De eerste kan met handkracht worden opgetild, de andere gaat het transport meer dan een uur ophouden. Pas als de eigenaresse in een Grieks restaurant is opgespoord, kan het konvooi verder. Dan volgt een moeizame tocht door Scheveningen en een deel van Den Haag. De 5 kilometers naar de A12 gaan meer dan 4 uren duren. Pas om 23.30 verlaat de kazemat de gemeente.

EVEN NAAR BED

Op de snelweg gaat het beter en kan soms 70 km per uur worden gereden. De mannen van de Marechaussee zetten het verkeer op de op- en afritten stil. In de nachtelijke uren worden overal in Nederland onderhoudswerkzaamheden aan de weg uitgevoerd. Op het traject van de kazemat blijken er dat verschillende te zijn. Een enkele rijstrook is echt te krap voor een breedte van 5 meter, dus moet eerst alles worden nagemeten voor het transport kan passeren. Na een spannende, moeizame en ononderbroken tocht wordt om 02.00 uur Vught bereikt. Intussen is het ook nog behoorlijk gaan regenen.

Het straatmeubilair op de route naar de Lunettenlaan is volgens afspraak door de Gemeente Vught verwijderd. Het transport ligt echter ruim drie uur achter op schema. Nijvere ambtenaren hebben bedacht dat het transport dus wel gepasseerd zou zijn en blijken alles weer te hebben teruggeplaatst.... Nog meer vertraging dus. De spannende passage over de spoorlijn (lijn Eindhoven – Utrecht) is goed voorbereid door Prorail. Het treinverkeer wordt stil gelegd. Om 03.00 uur staat het transport voor de kazernepoort. Ook hier is nog een tegenvaller: een niet te verwijderen paal die in de weg staat. Om 03.30 zijn de diepladers binnen en kunnen de mannen en vrouwen van het transport (11 personen) even naar bed, na een werkdag van zo'n 20 uur.

Voor het slapen gaan meldt de museummanager de veilige aankomst van het transport aan een nachtedacteur van het Algemeen Nederlands Persbureau. Dit bericht wordt bijna door alle landelijke kranten overgenomen.

TEGENSLAG

De rust is maar van korte duur want de volgende dag zijn de kranen besteld, die de diepladers moeten lossen en de bunkerdelen plaatsen in het geniepark. Om 08.00 is iedereen weer present. De twee kranen, 100 ton en 70 ton, hebben meer moeite met de klus dan de enkele kraan van 400 ton, die de vorige dag is gebruikt. Rond het middaguur breekt spontaan een bevestigingspunt af, dat in de betonnen muur is aangebracht. Weer een tegenslag. Nu moeten er kettingen worden gebruikt, die natuurlijk in Tilburg moeten worden opgehaald.

's Avonds om 20.30 uur gaat het "dak" op de kazemat. De klus zit er op, na 32 uur hard werken. Een bijzonder bouwwerk is behouden, door inzet voor een enthousiaste ploeg bouwvakkers, kraanmachinisten, chauffeurs en medewerkers van de Logistieke Eenheid van het OTCGenie. Defensie en de Gemeente Den Haag hebben de klus geklaard.

STRANDMUUR

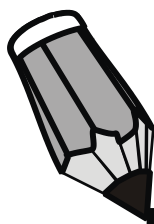
's Avonds blijken de beelden van de berging bijna alle edities van het NOS-journaal te hebben gehaald. Foto's en berichten worden door alle landelijke kranten geplaatst en op internet vermeld. Het Radio 1 journaal wijdt er een korte reportage aan. De Scheveningse kazemat en het Geniemuseum staan door alle media aandacht op de kaart.

Het werk is echter nog niet klaar. In het Geniemuseum zal een klein deel van de Scheveningse strandmuur worden herbouwd en krijgt de kazemat zijn oorspronkelijke aanzien weer terug. De Gemeente Den Haag heeft hiervoor de authentieke materialen (onder andere de basaltblokken) ter beschikking gesteld. Voor deze reconstructie is in ieder geval een jaar uitgetrokken. Intussen is de kazemat te bezichtigen in het geniepark. "Hij staat daar alsof hij daar altijd heeft gestaan" is een reactie van een bezoeker.

Het "interieur" van de kazemat

Advertentie

1976-2010
34 jaar